

• Reálný vektor

Def: Reálný vektor b s m složkami je uspořádaná m -tice r.č.:

$$b = \begin{pmatrix} b_1 \\ b_2 \\ \vdots \\ b_m \end{pmatrix} = (b_1, b_2, \dots, b_m)^T; b \in \mathbb{R}^m$$

→ Nulový vektor $0 = (0, 0, \dots, 0)^T \in \mathbb{R}^m$

→ Vektor neznámých $x = (x_1, x_2, \dots, x_m)^T \in \mathbb{R}^m$

• Reálná matice

Def: Reálná matice A řádu $m \times n$ je soubor $m \cdot n$ reálných č. uspořádaných do tabulky s m řádky a n sloupci:

$$A = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \dots & a_{mn} \end{pmatrix}; A \in \mathbb{R}^{m \times n}$$

→ prvky značíme a_{ij} , pokud jde o nějaký složitější vztah $a_{ij}(A)$

• Soustava lineárních rovnic

Def: Necht' $A \in \mathbb{R}^{m \times n}$, $b \in \mathbb{R}^m$ a $x = (x_1, x_2, \dots, x_n)^T$ je vektor neznámých. Soustava m lin. rovnic s n neznámých je

$$Ax = b,$$

Aedy:

$$a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \dots + a_{1n}x_n = b_1$$

$$a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \dots + a_{2n}x_n = b_2$$

$$\vdots$$

$$a_{m1}x_1 + a_{m2}x_2 + \dots + a_{mn}x_n = b_m$$

A je matice soustavy
 b je vektor pravých stran
 $(A|b)$ je rozšířená matice soustavy

→ Vektor $x \in \mathbb{R}^n$ je řešení soustavy $Ax = b$

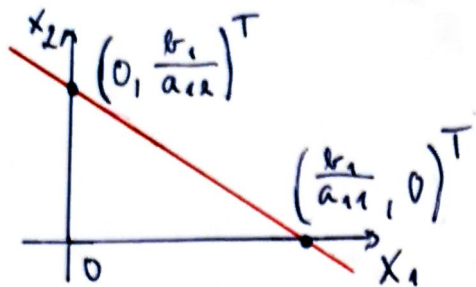
$$\Leftrightarrow \forall i \in \{1, 2, \dots, m\}: a_{i1}x_1 + a_{i2}x_2 + \dots + a_{in}x_n = b_i$$

→ Soustava $Ax = 0$ se nazývá homogenní a vždy umožňuje $x = 0$

Geometrický pohled na věc

1 rovnice s 2 neznámých

$$a_{11}x_1 + a_{12}x_2 = b_1 \equiv (a_{11} \ a_{12}) \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \end{pmatrix} = (b_1)$$

- je-li $a_{11} \neq 0 \vee a_{12} \neq 0$ pak množina řešení tvoří přímku ve 2D Euk. rovině
- změna b \Rightarrow posun přímky

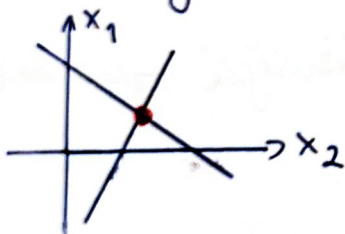
→ degenerované případy

- $a_{11} = a_{12} = 0 \wedge b_1 \neq 0 \Rightarrow$ soustava nemá řešení
- $a_{11} = a_{12} = 0 \wedge b_1 = 0 \Rightarrow$ řešením jsou všechny body roviny

2 rovnice s 2 neznámých

$$\begin{aligned} a_{11}x_1 + a_{12}x_2 &= b_1 \\ a_{21}x_1 + a_{22}x_2 &= b_2 \end{aligned} \equiv \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} b_1 \\ b_2 \end{pmatrix}$$

① řádky

- pokud jsou obě rovnice nedegenerované \Rightarrow průsečík 2 přímek

→ více rovnic s 2 neznámých

- $a, 1 \text{ ř.} \Rightarrow$ všechny přímky se protínají v 1 bodě
- $b, \infty \text{ ř.} \Rightarrow$ —||— jsou totožné
- $c, \emptyset \Rightarrow$ 2 přímky jsou || nebo různoběžné

② sloupce

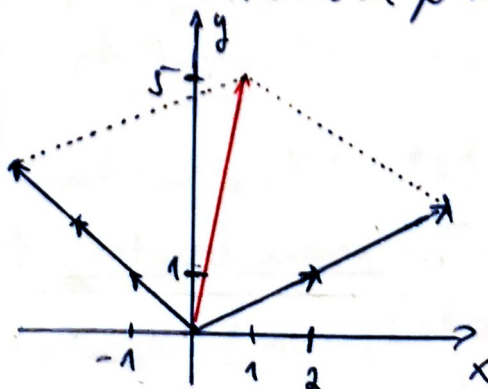
$$x_1 \begin{pmatrix} a_{11} \\ a_{21} \end{pmatrix} + x_2 \begin{pmatrix} a_{12} \\ a_{22} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} b_1 \\ b_2 \end{pmatrix}$$

- hledám kolové x_1, x_2 , aby vektorový součet vektorů na levé straně byl roven vektoru pravé straně

$$\bullet 2x - y = 1$$

$$x + y = 5$$

$$\hookrightarrow x \begin{pmatrix} 2 \\ 1 \end{pmatrix} + y \begin{pmatrix} -1 \\ 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 \\ 5 \end{pmatrix}$$

$$\begin{aligned} \Rightarrow x &= 2 \\ y &= 3 \\ (2, 3)^T \end{aligned}$$

• 1 rovnice s 3 neznámých

$$a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + a_{13}x_3 = b_1$$

→ nedegenerovaném případě $a_{11} \neq 0 \vee a_{12} \neq 0 \vee a_{13} \neq 0$ trojici množina řešení roviny v 3-rozměrném Euklidovském prostoru

→ změna $b \Rightarrow$ posun roviny

→ degenerované případy - pro více rovnic s 3 neznámých

- nemá řešení \Rightarrow 2 roviny jsou \parallel nebo vzniká ~~Δ~~ nebo 4π .
- ↳ nebo $OA = b, b \neq 0$. 2r. 3r.

• všední body prostoru: $OA = 0$

• rovnice s 4 a více neznámých \Rightarrow množina řešení trojici nadrovina

• Elementární ekvivalentní řádkové úpravy

Def: $A \sim A'$ píšeme, pokud lze A' získat z A jakoukoli z násled. úprav:

① vynásobení i -tého řádku nenulovým $\lambda \in \mathbb{R} \setminus \{0\}$

$$a'_{kl} = \begin{cases} a_{kl} & \text{pro } k \neq i & \leftarrow \text{neměníme} \\ \lambda \cdot a_{kl} & \text{pro } k = i & \leftarrow \text{násobíme } \lambda \end{cases}$$

② přičtení j -tého řádku k i -tému řádku

$$a'_{kl} = \begin{cases} a_{kl} & \text{pro } k \neq i & \leftarrow \text{neměníme} \\ a_{kl} + a_{jl} & \text{pro } k = i & \leftarrow \text{přičtu } a_{jl} \end{cases}$$

③ přičtení j -tého řádku vynásobeného $\lambda \in \mathbb{R}$ k i -tému řádku

- $\lambda = 0$: neděláme nic
- $\lambda \neq 0$: $\begin{pmatrix} i \\ j \end{pmatrix} \sim \begin{pmatrix} i \\ \lambda \cdot j \end{pmatrix} \sim \begin{pmatrix} i + \lambda \cdot j \\ \lambda \cdot j \end{pmatrix} \sim \begin{pmatrix} i + \lambda \cdot j \\ j \end{pmatrix}$

④ záměna dvou řádků

$$\begin{pmatrix} i \\ j \end{pmatrix} \sim \begin{pmatrix} i+j \\ j \end{pmatrix} \sim \begin{pmatrix} -i-j \\ j \end{pmatrix} \sim \begin{pmatrix} -i-j \\ -i \end{pmatrix} \sim \begin{pmatrix} -i-j \\ i \end{pmatrix} \sim \begin{pmatrix} -j \\ i \end{pmatrix} \sim \begin{pmatrix} j \\ i \end{pmatrix}$$

} úpravy ③, ④ lze získat z úprav ①, ②

→ provedení posloupnosti el. úprav značíme $A \sim \sim A'$

• Pověsti elementárních úprav

Věta: Necht' $Ax=b$ a $A'x=b'$ jsou dvě soustavy splňující

$$(A|b) \sim (A'|b'),$$

pak obě soustavy mají rovněžné množiny řešení.

Důkaz: Stačí ukázat, že množina řešení je zachována po provedení jediné úpravy ① nebo ②. Chceme ukázat, že platí:

$$\{x \in \mathbb{R}^m \mid Ax=b\} = \{x \in \mathbb{R}^m \mid A'x=b'\}.$$

Rovnost množin plyne ze dvou inkluzí \subseteq, \supseteq , které přepíšeme do implikací:

$$a) Ax=b \Rightarrow A'x=b' \quad b) A'x=b' \Rightarrow Ax=b.$$

1a) $Ax=b \Rightarrow A'x=b'$ pro vynásobení i -tého řádku $\lambda \neq 0$

\rightarrow mění se pouze i -tý ř. \Rightarrow ostatní nemusíme ověřovat

$$a'_{i1}x_1 + a'_{i2}x_2 + \dots + a'_{im}x_m = \lambda(a_{i1}x_1 + \dots + a_{im}x_m) = \lambda \cdot b_i = \underline{b'_i} \quad \square$$

1b) $A'x=b' \Rightarrow Ax=b$ pro ①

$$a_{i1}x_1 + a_{i2}x_2 + \dots + a_{im}x_m = \frac{1}{\lambda}(a'_{i1}x_1 + \dots + a'_{im}x_m) = \frac{1}{\lambda}b'_i = \underline{b_i} \quad \square$$

2a) $Ax=b \Rightarrow A'x=b'$ pro přičtení j -tého řádku k i -tému

$$\begin{aligned} a'_{i1}x_1 + a'_{i2}x_2 + \dots + a'_{im}x_m &= (a_{i1} + a_{j1})x_1 + \dots + (a_{im} + a_{jm})x_m = \\ &= (a_{i1}x_1 + \dots + a_{im}x_m) + (a_{j1}x_1 + \dots + a_{jm}x_m) = b_i + b_j = \underline{b'_i} \quad \square \end{aligned}$$

2b) $A'x=b' \Rightarrow Ax=b$ pro ②

$$\begin{aligned} a_{i1}x_1 + a_{i2}x_2 + \dots + a_{im}x_m &= (a'_{i1} - a_{j1})x_1 + \dots + (a'_{im} - a_{jm})x_m = \\ &= (a'_{i1}x_1 + \dots + a'_{im}x_m) - (a_{j1}x_1 + \dots + a_{jm}x_m) = \\ &= b'_i - b_j = b_i + b_j - b_j = \underline{b_i} \quad \square \end{aligned}$$

Geometrický význam el. úprav

- ① ④ násobení nebo záměna nemění polohu roviny
- ② ③ přičtení řádku změni polohu roviny tak, že průnik zůstává beze změny

Gaussova eliminace

- ① Sestavíme rozšířenou matici soustavy
- ② Pomocí elementárních úprav přivedeme matici do REF
- ③ Zpětnou substitucí popíšeme všechna řešení soustavy

Řádkově odstupňovaná tvar matice = REF

Def: Matice A je v REF, pokud jsou nenulové řádky seřazeny podle počtu počítáček nul a nulové řádky jsou pod nenulovými

→ pozice prvního nenulového prvku v i -tém řádku je

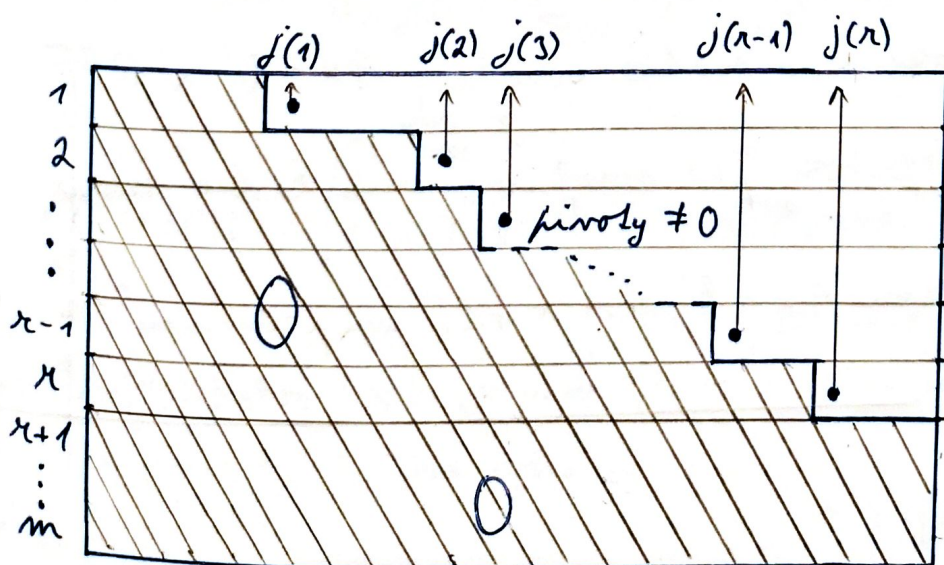
$$j(i) := \min(j \mid a_{ij} \neq 0)$$

→ první nenulové prvky $a_{ij(i)}$ se nazývají pivoty

→ Matice A je v REF, když $\exists \kappa \in \{1, 2, \dots, m\}$:

a), $j(1) < j(2) < \dots < j(\kappa)$,

b), $\forall i > \kappa, \forall j: a_{ij} = 0$.

$$\begin{pmatrix} 1 & 0 & 4 \\ 0 & -1 & 2 \\ 0 & 2 & 0 \end{pmatrix}$$

není v REF

$$\begin{pmatrix} 1 & 0 & 3 \\ 0 & 1 & 2 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}$$

je v REF

• Naivní algoritmus pro Gaussovu eliminaci

→ Input: Matice A

→ Output: Matice A v REF

→ $\forall i \in \{1, \dots, m\}$: urči $j(i)$ # nulový řádek: $j(i) = \infty$

→ Seřad' řádky A podle $j(i)$

→ Forever:

→ if $\exists i: j(i) = j(i+1) < \infty$:

i -tý a $(i+1)$ -ní řádky jsou nenulové a mají stejný
počet počátečních nul

→ přičti $-\frac{a_{i+1, j(i)}}{a_{i, j(i)}}$ násobek i -lého řádku k $(i+1)$ -lému řádku

nyní: $a_{i+1, j(i)} = 0$

→ aktualizuj $j(i+1)$ a seřad' řádky podle $j(i)$

→ else:

všechny nenulové řádky mají různý počet počátečních nul

→ return A

→ končnost → $O\left(\frac{n(n-1)}{2}\right) \in O(n^2)$ aritmetických operací
→ v každé iteraci roste celkový počet počátečních nul

• Zpětná substituce

Značení: $(A' | b')$ je rozšířená matice soustavy $A'x = b'$ v REF.

Pozorování: Je-li b' pivot, pak soustava nemá žádné řešení.

Definice: Pro soustavu $A'x = b'$ s A' v REF jsou proměnné odpovídající sloupcům s pivoty báze, ostatní jsou volné.

Zpětná substituce

Věta: Pro $A'x = b'$ s $(A'|b')$ v REF a bez pivotu v b' lze jakoukoli volbu volných proměnných jednoznačně rozšířit na řešení.

Důkaz: Chceme ukázat, že hodnoty základních proměnných jsou jednoznačné,
 \rightarrow Indukcí podle $i = r, r-1, \dots, 1$.

1, v r -té rovnici: pivot

$$0x_1 + \dots + 0x_{j(r)-1} + \underbrace{a'_{r,j(r)}}_{\text{základní proměnná}} x_{j(r)} + a'_{r,j(r)+1} x_{j(r)+1} + \dots + a'_{r,m} x_m = b'_r$$

\swarrow
 \searrow

\rightarrow hodnoty všech volných proměnných jsou známy

$$\Rightarrow x_{j(r)} = \frac{1}{a'_{r,j(r)}} (b'_r - a'_{r,j(r)+1} x_{j(r)+1} - \dots - a'_{r,m} x_m)$$

2, v i -té rovnici, $i < r$:

$$0x_1 + \dots + 0x_{j(i)-1} + \underbrace{a'_{i,j(i)}}_{\text{pivot}} x_{j(i)} + a'_{i,j(i)+1} x_{j(i)+1} + \dots + a'_{i,m} x_m = b'_i$$

\swarrow
 \swarrow

\rightarrow hodnoty všech volných proměnných jsou známy

\rightarrow hodnoty všech následujících základních proměnných

$$x_{j(i+1)}, \dots, x_{j(r)}$$

jsou známy z indukčního předpokladu

$$\Rightarrow x_{j(i)} = \frac{1}{a'_{i,j(i)}} (b'_i - a'_{i,j(i)+1} x_{j(i)+1} - \dots - a'_{i,m} x_m)$$

Q.E.D.

Ukážka:

$$(A|b) \rightsquigarrow (A'|b') = \begin{pmatrix} \underline{1} & x_2 & x_3 & x_4 & x_5 & | & 1 \\ 0 & 0 & \underline{1} & 2 & 1 & | & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \underline{6} & | & 2 \end{pmatrix}$$

\rightarrow proměnné x_1, x_3, x_5 jsou základní

\rightarrow proměnné x_2, x_4 jsou volné

\rightarrow Pro libovolné hodnoty v. proměnných, např.
 $x_2 = -1, x_4 = \frac{1}{3}$ dostaneme jednozn. řešení:

$$\text{III: } 6x_5 = 2 \Rightarrow x_5 = \frac{1}{3}$$

$$\text{II: } x_3 + 2 \cdot \frac{1}{3} + \frac{1}{3} = 1 \Rightarrow x_3 = 0$$

$$\text{I: } x_1 + 4(-1) + 3 \cdot 0 + \frac{2}{3} + \frac{1}{3} = 1 \Rightarrow x_1 = 4$$

$$\Rightarrow x = (4, -1, 0, \frac{1}{3}, \frac{1}{3})^T$$

• Zpětná substituce

Věta: Zpětnou substitucí lze nalézt jakékoli řešení.

Důkaz: V libovolném řešení X jsou hodnoty bázeických proměnných X jednoznačně určeny volnými proměnnými X .

Věta: Pro libovolnou matici A a libovolnou A' v REF A a A' , že $A \sim A'$ jsou indexy sloupců s pivoty v A' určeny jednoznačně podle A

Důkaz: Předpokládejme pro spor, že $A \sim A' \sim A''$. Necht' i je nejvyšší index, kde je charakter proměnných v A' a A'' různý.

Předpokládejme buďto, že X_i je bázeická v A' a volná v A''

\Rightarrow všechny proměnné X_{i+1}, \dots, X_n mají stejný charakter v A' a A''

\Rightarrow pro libovolnou volbu volných proměnných A' určuje soustava

$$A'x = 0 \text{ jednoznačnou hodnotu } X_i.$$

\Rightarrow protože X_i je volná v A'' , můžeme zvolit volné proměnné pro A'' stejně jako výše (což nám dá stejné hodnoty následujících bázeických proměnn.), ale hodnotu X_i odlišně

\Rightarrow získáme řešení $A''x = 0$, které ale není řešením $A'x = 0 \Rightarrow$ SPOR

\hookrightarrow v A je rovnice, kde je proměnná X_i u pivota:

Q.E.D.

$$0 + 0 + 0 + \dots + a_{2i} X_i + a_{2,i+1} X_{i+1} + \dots + a_{2,n} X_n = 0$$

předem určeno z následujících rovnic

\hookrightarrow nyní do této rovnice dosadíme řešení soustavy $A''x = 0$:

$$0 + 0 + \dots + 0 \cdot X'_{i-1} + a_{2i} X'_i + \dots = 0$$

stejně jako

v soustavě $A''x = 0$
je bázeická proměnná
v k -tém řádku
někde před X_i

\Rightarrow víme, že $X'_i \neq X_i$, rovnost tedy nenastane

• Hodnost matice

Definice: Hodnost matice A , značená jako rank(A) je počet pivoťu v libovolné A' v REF tvaru, že $A \sim A'$.

• Frobeniova věta

Věta: Soustava $Ax = b$ má řešení právě tehdy, když $\text{rank}(A) = \text{rank}(A|b)$.

Důkaz: Zvolme libovolné $(A|b')$ v REF tvaru, že $(A|b) \sim (A|b')$.

Řešení X existuje $\Leftrightarrow b'$ nemá řádný pivoť

\Leftrightarrow pivoty A' se shodují s pivoty $(A|b')$

$\Leftrightarrow \text{rank}(A) = \text{rank}(A|b)$. Q.E.D.

• Homogenní a nehomogenní soustavy

Pozorování:

$$\begin{aligned} (A|0) &= \left(\begin{array}{ccccc|c} 1 & 4 & 3 & 2 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 2 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 6 & 0 \end{array} \right) & \left. \begin{array}{l} \mu_1 := x_2, \mu_2 := x_4 \\ \Rightarrow x_5 = 0 \\ \Rightarrow x_3 = -2\mu_2 \\ \Rightarrow x_1 = -4\mu_1 - 2\mu_2 + 6\mu_2 \end{array} \right\} \bar{X} = \mu_1 \begin{pmatrix} -4 \\ 1 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} + \mu_2 \begin{pmatrix} 4 \\ 0 \\ -2 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} \\ (A|b) &= \left(\begin{array}{ccccc|c} 1 & 4 & 3 & 2 & 1 & 4 \\ 0 & 0 & 1 & 2 & 1 & 5 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 6 & 6 \end{array} \right) & \left. \begin{array}{l} \Rightarrow x_5 = 1 \\ \Rightarrow x_3 = 4 - 2\mu_2 \\ \Rightarrow x_1 = 3 - 2\mu_2 - 12 + 6\mu_2 - 4\mu_1 \end{array} \right\} X = X_0 + \bar{X} \\ & & & & & X = \begin{pmatrix} -9 \\ 0 \\ 4 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} + \mu_1 \begin{pmatrix} -4 \\ 1 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} + \mu_2 \begin{pmatrix} 4 \\ 0 \\ -2 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} \end{aligned}$$

\rightarrow řešení nehomogenní a homogenní soustavy se stejnou maticí soustavy A se liší pouze o vektor X_0 , který je řešením $Ax = b$.

Pozorování: Jestliže X a X_0 jsou dvě řešení $Ax = b$, potom $\bar{X} = X - X_0$ je řešením $A\bar{X} = 0$.

Důkaz: $A\bar{X} = A(X - X_0) = AX - AX_0 = b - b = 0$ \square

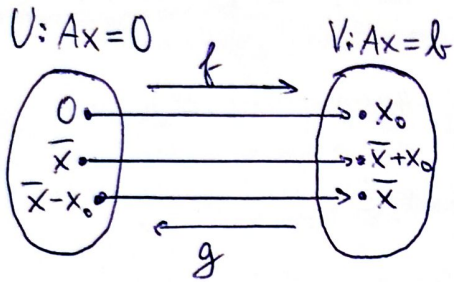
Pozorování: Jestliže X_0 je řešením $Ax = b$ a \bar{X} je řešením $A\bar{X} = 0$, pak $x = X_0 + \bar{X}$ je řešením $Ax = b$.

Důkaz: $Ax = A(X_0 + \bar{X}) = AX_0 + A\bar{X} = b + 0 = b$ \square

• Homogenní a nehomogenní soustavy

Věta: Necht x_0 splňuje $Ax_0 = b$. Pak zobrazení $\bar{x} \mapsto \bar{x} + x_0$ je bijekce mezi množinami $U = \{\bar{x} \mid A\bar{x} = 0\}$ a $V = \{x \mid Ax = b\}$.

Důkaz 1: Označme zobrazení $f: U \rightarrow V$ t.j. $f(\bar{x}) = \bar{x} + x_0$
 $g: V \rightarrow U$ t.j. $g(x) = x - x_0$.

→ Chceme ukázat, že f je bijekce
 $\Leftrightarrow f$ je prosté a f je „na“

• $f \circ g: V \rightarrow V \rightarrow U$ je identita na $U \Rightarrow f$ je prosté

↳ kdyby f nebylo prosté, tak se stane $\begin{matrix} U \\ \circ \\ \circ \\ \circ \end{matrix} \rightarrow \begin{matrix} V \\ \circ \\ \circ \end{matrix}$ a zpátky bych musel 1 vzhledem přiřadit 2 obrázky $\Rightarrow g$ by nebylo zobrazení \Rightarrow SPOR

• $g \circ f: U \rightarrow U \rightarrow V$ je identita na $V \Rightarrow g$ je prosté $\Rightarrow f$ je „na“

↳ g je prosté \Rightarrow každý bod z V se zobrazí na právě 1 z U

↳ kdyby f nebylo „na“, tak se stane $\begin{matrix} U \\ \circ \\ \circ \end{matrix} \rightarrow \begin{matrix} V \\ \circ \\ \circ \end{matrix}$ $\Rightarrow f$ by nebylo prosté \Rightarrow SPOR

• f je prosté a f je „na“ $\Rightarrow f$ je bijekce Q.E.D.

Důkaz 2: Označme zobrazení $f: U \rightarrow V$ takové, že $f(\bar{x}) = \bar{x} + x_0$, ukážeme, že f je bijekce.

• Předpokládáme pro spor, že f není prosté

↳ dvěma různým vstupům by přiřadilo stejný výstup

↳ ke vstupům vždy přidám $x_0 \Rightarrow$ nemůžu pro různé vstupy dostat stejný výstup
 \Rightarrow SPOR

• Ukažme libovolné řešení x soustavy $Ax = b$.

$\Rightarrow x - x_0$ řeší $Ax = 0 \Rightarrow f(x - x_0) = x$

\Rightarrow k libovolnému $x \in V$ jsem našel jeho vzor $\Rightarrow f$ je „na“

• f je prosté a f je „na“ $\Rightarrow f$ je bijekce Q.E.D.

Řešení homogenních soustav

Věta: Je-li $A \in \mathbb{R}^{m \times n}$ matice hodnosti r , pak všechna řešení $A\bar{x} = 0$

bze popsat jako $\bar{x} = \mu_1 \bar{x}^1 + \mu_2 \bar{x}^2 + \dots + \mu_{m-r} \bar{x}^{m-r}$, kde

- $\mu_1, \mu_2, \dots, \mu_{m-r}$ jsou libovolné reálné parametry odpovídající volným proměnným
- $\bar{x}^1, \bar{x}^2, \dots, \bar{x}^{m-r}$ jsou vhodná řešení soustavy $A\bar{x} = 0$.

Soustava má pouze triviální řešení $\bar{x} = 0 \Leftrightarrow \text{rank}(A) = m$.

Důkaz: Přejmenujme volné proměnné na μ_1, \dots, μ_{m-r} .

Protože hodnoty bázeických proměnných jsou jednoznačně určeny volnými, můžeme každou složku řešení vyjádřit jako lineární fci volných proměnných

$$\bar{x}_1 = d_{1,1} \mu_1 + \dots + d_{1,m-r} \mu_{m-r}$$

\vdots

$$\bar{x}_m = d_{m,1} \mu_1 + \dots + d_{m,m-r} \mu_{m-r}.$$

→ Zvolíme

$$\bar{x}^1 = (d_{1,1}, \dots, d_{m,1})^T, \dots, \bar{x}^{m-r} = (d_{1,m-r}, \dots, d_{m,m-r})^T$$

→ Tyto vektory řeší $A\bar{x} = 0$, protože každý skalový \bar{x}^i dostaneme volbou parametrů $\mu_i = 1, \forall j \neq i: \mu_j = 0$.

→ Je-li $\text{rank}(A) = m$, proměnné jsou jen bázeické a 0 je jediné řešení.

Řešení nehomogenních soustav

Q.E.D.

Důsledek předchozí věty:

Nechť soustava $Ax = b$ má neprázdnou množinu řešení, kde

$A \in \mathbb{R}^{m \times n}$ je matice hodnosti r . Pak všechna řešení $Ax = b$ lze popsat jako:

$$x = x^0 + \mu_1 \bar{x}^1 + \mu_2 \bar{x}^2 + \dots + \mu_{m-r} \bar{x}^{m-r}, \text{ kde}$$

- μ_1, \dots, μ_{m-r} jsou reálné parametry odpovídající volným proměnným
- $\bar{x}^1, \dots, \bar{x}^{m-r}$ jsou vhodná řešení $Ax = 0$
- x^0 je libovolné řešení soustavy $Ax = b$.

• Příklad řešení soustavy $AX=b$

① Převádíme rozšířenou matici $(A|b)$ do REF:

$$(A|b) = \left(\begin{array}{ccccc|c} 1 & 4 & 3 & 2 & 1 & 1 \\ 2 & 8 & 4 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 3 & 6 & 9 & 5 \\ 2 & 8 & 7 & 6 & 3 & 3 \end{array} \right) \sim \sim \left(\begin{array}{ccccc|c} 1 & 4 & 3 & 2 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 2 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 6 & 2 & 2 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{array} \right) = (A'|b')$$

② Počud je pivot v posledním sloupci, řádné řešení neexistuje.

③ Teď vyřešíme nejprve homogenní soustavu $A'\bar{x}=0$:

$$\bar{x}_5 = 0, \bar{x}_3 = -2\bar{x}_4, \bar{x}_1 = -4\bar{x}_2 - 3\bar{x}_3 - 2\bar{x}_4 = -4\bar{x}_2 + 4\bar{x}_4$$

④ Volné proměnné v popisu řešení \bar{x} nahradíme parametry:

$$\bar{x} = \mu_1(-4, 1, 0, 0, 0)^T + \mu_2(4, 0, -2, 1, 0)^T$$

⑤ Nakonec najdeme nějaké řešení nehomogenní soustavy $A'x=b'$

$$x_2 = 0, x_4 = 0 \Rightarrow x_5 = \frac{1}{3}, x_3 = \frac{2}{3}, x_1 = \frac{2}{3} - 2 = -\frac{4}{3}$$

$$\Rightarrow \underline{\underline{x = \left(-\frac{4}{3}, 0, \frac{2}{3}, 0, \frac{1}{3}\right)^T + \mu_1(-4, 1, 0, 0, 0)^T + \mu_2(4, 0, -2, 1, 0)^T}}$$

• Gauss-Jordanova eliminace

• Redukovaný odstupňovaný tvar - RREF

Def: Odstupňovaný tvar matice je redukovaný, pokud je každý pivot roven jedné a všechny ostatní prvky ve sloupcích s pivoty jsou mnuly.

Věta: Každá matice A má jedinečný RREF A' takový, že $A \sim A' \sim A'$.

Důkaz: Pro spor budeme předpokládat, že A', A'' jsou v RREF a $A \sim A' \sim A''$.

Poslední volnou proměnnou, která má v A' a A'' jiný koeficient označíme

x_ξ . Tento koeficient se nachází v nějakém řádku i , je tedy $a'_{i\xi}, a''_{i\xi}$.

Volbou volných proměnných $x_\xi = 1, \forall j \neq \xi: x_j = 0$ dostaneme v i -tých řádcích:

$$x_{i,j(i)} + 0 + \dots + a'_{i\xi} + \dots + 0 = b_i \Rightarrow x_{i,j(i)} = b_i - a'_{i\xi}, x_{i,j(i)} = b_i - a''_{i\xi}$$

Což je spor, protože bázeové proměnné jsou určeny volnými jednoznačně.

Vektor b musí být v A' i A'' stejný, volbou v.p. $\forall j: x_j = 0$ bychom dostali spor.

Libovolnou matici v REF lze redukovat na I

- 1, vydělíme řádky $a_{ij(i)}$, čímž získáme 1 jako pivoty.
- 2, pro každé $i = n, \dots, 1$, eliminujeme každé $a_{i'j(i)}$ s $i' < i$ přičtením $-a_{i'j(i)}$ násobkem i -tého řádku k i' -tému řádku, čímž nad pivotem $a_{ij(i)}$ dostaneme nuly.

Výhody RREF

→ vhodnou volbou volných proměnných lze RREF snadno přečíst řešení

$$\left(\begin{array}{ccccc|c} 1 & 4 & 3 & 2 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 2 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 6 & 2 \end{array} \right) \sim \left(\begin{array}{ccccc|c} 1 & 4 & 3 & 2 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 2 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & \frac{1}{3} \end{array} \right) \sim \left(\begin{array}{ccccc|c} 1 & 4 & 3 & 2 & 0 & \frac{2}{3} \\ 0 & 0 & 1 & 2 & 0 & \frac{2}{3} \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & \frac{1}{3} \end{array} \right) \sim \left(\begin{array}{ccccc|c} 1 & 4 & 0 & -4 & 0 & -\frac{4}{3} \\ 0 & 0 & 1 & 2 & 0 & \frac{2}{3} \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & \frac{1}{3} \end{array} \right)$$

1, volba $x_2 = x_4 = 0$ dává přímo řešení $Ax = b$:

$$x_0 = \left(-\frac{4}{3}, 0, \frac{2}{3}, 0, \frac{1}{3} \right)^T$$

2, volba $x_2 = 1, x_4 = 0$ dává přímo první vhodné řešení $Ax = 0$:

$$\text{I: } x_1 + 4 + 0 + 0 + 0 = 0 \Rightarrow x_1 = -4 \Rightarrow \bar{x}^1 = (-4, 1, 0, 0, 0)^T$$

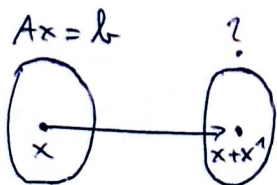
3, volba $x_2 = 0, x_4 = 1$ dává přímo druhé vhodné řešení $Ax = 0$

$$\begin{aligned} \text{I: } x_1 + 0 + 0 - 4 + 0 &= 0 \Rightarrow x_1 = 4 \\ \text{II: } x_3 + 2 + 0 &= 0 \Rightarrow x_3 = -2 \end{aligned} \Rightarrow \bar{x}^2 = (4, 0, -2, 1, 0)^T$$

→ když chcí nějaké vhodné řešení $Ax = 0$, tak si vyberu proměnnou, třeba $x_4 \rightarrow$ 4. sloupec \rightarrow a hodnoty bazických proměnných = - hodnoty ve 4. sl.

Příklad

Označme $V = \{x \mid Ax = b\}$ a mějme $x^1 \in V$. Jaký je obraz množiny V v zobrazení $x \mapsto x + x^1$?

$$Ax = b \rightarrow A(x + x^1) = Ax + Ax^1 = b + b$$

$$\Rightarrow \text{obrazem } V \text{ je } \underline{\underline{\{x \mid Ax = b + b\}}}$$

• Operace s maticemi

• Nulová matice

Def: Pro libovolné $m, n \in \mathbb{N}$ definujeme nulovou matici
 $O_{m,n} \in \mathbb{R}^{m \times n}$ takovou, že splňuje $\forall i, j: (O_{m,n})_{i,j} = 0$. $\begin{pmatrix} 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} = O_{3,3}$

• Jednotková matice - unit matrix

Def: Pro $n \in \mathbb{N}$ je jednotková matice $I_n \in \mathbb{R}^{n \times n}$ definována jako $\begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} = I_3$
 $(I_n)_{i,j} = 1$ pro $i=j$; a jinak $(I_n)_{i,j} = 0$.

• Hlavní diagonála

Def: Hlavní diagonála čtvercové matice A tvoří prvky $a_{i,i}$.

• Transponovaná matice

Def: Transponovaná matice k matici $A \in \mathbb{R}^{m \times n}$ je matice $A^T \in \mathbb{R}^{n \times m}$
splňující $(A^T)_{ij} = a_{ji}$.
 $A = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 4 & 5 & 6 \end{pmatrix} \rightarrow A^T = \begin{pmatrix} 1 & 4 \\ 2 & 5 \\ 3 & 6 \end{pmatrix}$

• Symetrická matice

Def: Čtvercová matice A je symetrická, pokud $A^T = A$, tedy $a_{ij} = a_{ji}$.

• Součet matic

Def: Součet matic $A, B \in \mathbb{R}^{m \times n}$ je matice $(A+B) \in \mathbb{R}^{m \times n}$ definovaná
 $(A+B)_{i,j} = a_{ij} + b_{ij}$.

• Násobek matice

Def: d-násobek matice $A \in \mathbb{R}^{m \times n}$, $d \in \mathbb{R}$ je $(dA) \in \mathbb{R}^{m \times n}$ taková, že
 $(dA)_{ij} = d \cdot a_{ij}$.

Součin matic

Def: Pro $A \in \mathbb{R}^{m \times n}$, $B \in \mathbb{R}^{n \times k}$ je součin $(AB) \in \mathbb{R}^{m \times k}$ definován

$$(AB)_{ij} = \sum_{\ell=1}^n a_{i\ell} b_{\ell j} \quad \rightarrow \text{skalární součin } i\text{-tého ř. } A \text{ a } j\text{-tého s. } B$$

Pr.: $A = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 4 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 3 \\ 3 & 1 & 2 & 0 \end{pmatrix}$, $B = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 0 & 3 \\ 2 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}$ $AB = \begin{pmatrix} 9 & 6 \\ 2 & 3 \\ 7 & 9 \end{pmatrix}$

$$\begin{array}{cccc|cc} & & & & 1 & 2 \\ & & & & 0 & 3 \\ & & & & 2 & 0 \\ & & & & 0 & 1 \\ \hline 1 & 2 & 4 & 0 & 9 & 6 \\ 0 & 0 & 1 & 3 & 2 & 3 \\ 3 & 1 & 2 & 0 & 7 & 9 \end{array}$$

$$\begin{array}{c|c} & B \\ \hline A & AB \end{array}$$

Pozorování: Maticový součin AB pro $A \in \mathbb{R}^{m \times n}$, $B \in \mathbb{R}^{n \times k}$ vyžaduje

- $m \cdot n \cdot k$ násobení $\rightarrow A$ má $m \cdot n$ prvků, každý násobím s k prvky
 - $m \cdot k \cdot (n-1)$ sčítání \rightarrow pro $m \cdot k$ prvků počítám součet n členů
- \Rightarrow celkem $m \cdot k \cdot (2n-1) = 2mnk - mk \approx \underline{\underline{mnk \text{ aritmetických operací}}}$

Vlastní platící pro operace s maticemi

Tvrzení: jsou-li výsledky operací definovány, platí:

- ① $(A+B)+C = A+(B+C)$ DĚ: $((A+B)+C)_{ij} = a_{ij} + b_{ij} + c_{ij} = (A+(B+C))_{ij}$ \square
- ② $A+B = B+A$ DĚ: $(A+B)_{ij} = a_{ij} + b_{ij} = b_{ij} + a_{ij} = (B+A)_{ij}$ \square
- ③ $\exists ! 0: A+0=A \wedge A+0=A$ DĚ: $A+B=A \Leftrightarrow a_{ij} + b_{ij} = a_{ij} \Leftrightarrow b_{ij} = 0$ \square
- ④ $\alpha(BA) = (\alpha B)A$ DĚ: $(\alpha(BA))_{ij} = \alpha \cdot (BA)_{ij} = \alpha \cdot b_{ij} \cdot a_{ij} = (\alpha \cdot B) \cdot A$ \square
- ⑤ $(\alpha+B)A = \alpha A + BA$ DĚ: $((\alpha+B)A)_{ij} = (\alpha+B)a_{ij} = \alpha a_{ij} + B a_{ij} = \alpha A + BA$ \square
- ⑥ $(A+B)^T = A^T + B^T$ DĚ: $((A+B)^T)_{ij} = (A+B)_{ji} = a_{ji} + b_{ji} = (A^T)_{ij} + (B^T)_{ij} = A^T + B^T$ \square
- ⑦ $(\alpha A)^T = \alpha A^T$ DĚ: $((\alpha A)^T)_{ij} = (\alpha A)_{ji} = \alpha a_{ji} = \alpha (A^T)_{ij} = \alpha A^T$ \square
- ⑧ $(A^T)^T = A$ DĚ: $((A^T)^T)_{ij} = (A^T)_{ji} = a_{ij}$ \square

• Věty platící pro součin matic

① Ukažte, že AA^T je symetrická pro libovolné A

$$A \in \mathbb{R}^{m \times n}, A^T \in \mathbb{R}^{n \times m} \Rightarrow AA^T \in \mathbb{R}^{m \times m}, AA^T \text{ je symetrická}$$

$$\left. \begin{aligned} (AA^T)_{ij} &= \sum_{k=1}^n (A)_{ik} (A^T)_{kj} = \sum_{k=1}^n a_{ik} a_{jk} \\ (AA^T)_{ji} &= \sum_{k=1}^n (A)_{jk} (A^T)_{ki} = \sum_{k=1}^n a_{jk} a_{ki} \end{aligned} \right\} \Rightarrow (AA^T)_{ij} = (AA^T)_{ji} \quad \square$$

② Ukažte, že pro libovolnou $A \in \mathbb{R}^{m \times n}$ platí $I_m A = A I_n = A$

$$(I_m A)_{ij} = \sum_{k=1}^m (I_m)_{ik} (A)_{kj} = (I_m)_{ii} a_{ij} = a_{ij}, \text{ protože } (I_m)_{ik} = 0 \text{ } i \neq k$$

$$(A I_n)_{ij} = \sum_{k=1}^n a_{ik} (I_n)_{kj} = a_{ij} (I_n)_{jj} = a_{ij} \quad \square$$

→ Najděte číselné matice A, B takové, že $AB \neq BA$

$$A = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 2 & 0 \end{pmatrix} \quad \begin{array}{c|c} 12 & 10 \\ \hline 34 & 20 \end{array} \quad AB = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 2 & 2 \end{pmatrix}$$

$$B = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 4 \end{pmatrix} \quad \begin{array}{c|c} 10 & 12 \\ 20 & 34 \end{array} \quad BA = \begin{pmatrix} 5 & 0 \\ 11 & 0 \end{pmatrix}$$

Tvrzení: Jsou-li výsledky operací definovány, pak:

① $(AB)^T = B^T A^T$ $A \in \mathbb{R}^{m \times n} \Rightarrow B \in \mathbb{R}^{n \times k} \Rightarrow B^T \in \mathbb{R}^{k \times n} \wedge A^T \in \mathbb{R}^{n \times m}$

Důk: $((AB)^T)_{ij} = (AB)_{ji} = \sum_{k=1}^n a_{jk} b_{ki} = \sum_{k=1}^n b_{ki} a_{jk} = \sum_{k=1}^n (B^T)_{ik} (A^T)_{kj} = (B^T A^T)_{ij} \quad \square$

② $(AB)C = A(BC)$ $A \in \mathbb{R}^{m \times n} \Rightarrow B \in \mathbb{R}^{n \times k} \Rightarrow C \in \mathbb{R}^{k \times q} \Rightarrow AB \in \mathbb{R}^{m \times k}, BC \in \mathbb{R}^{n \times q}$

Důk: $((AB)C)_{ij} = \sum_{k=1}^k (AB)_{ik} c_{kj} = \sum_{k=1}^k \left(\sum_{l=1}^n a_{il} b_{lk} \right) c_{kj} = \sum_{k=1}^k \sum_{l=1}^n a_{il} b_{lk} c_{kj} =$

$$= \sum_{l=1}^n \sum_{k=1}^k a_{il} b_{lk} c_{kj} = \sum_{l=1}^n \left(a_{il} \sum_{k=1}^k b_{lk} c_{kj} \right) = \sum_{l=1}^n a_{il} (BC)_{lj} =$$

$$= (A(BC))_{ij} \quad \square$$

③ $(A+B)C = AC + BC$ $A \in \mathbb{R}^{m \times n} \Rightarrow B \in \mathbb{R}^{m \times n} \Rightarrow C \in \mathbb{R}^{n \times k}$

$$((A+B)C)_{ij} = \sum_{\xi=1}^n (A+B)_{i\xi} C_{\xi j} = \sum_{\xi=1}^n (a_{i\xi} C_{\xi j} + b_{i\xi} C_{\xi j}) = (AC)_{ij} + (BC)_{ij} = (AC+BC)_{ij} \quad \square$$

④ $A(B+C) = AB + AC$ $A \in \mathbb{R}^{m \times n} \Rightarrow B, C \in \mathbb{R}^{n \times k}$

$$(A(B+C))_{ij} = \sum_{\xi=1}^n a_{i\xi} (B+C)_{\xi j} = \sum_{\xi=1}^n (a_{i\xi} b_{\xi j} + a_{i\xi} c_{\xi j}) = (AB)_{ij} + (AC)_{ij} = (AB+AC)_{ij} \quad \square$$

• Efektivita výpočtu součinu

$\Rightarrow A \in \mathbb{R}^{m \times n}, B \in \mathbb{R}^{n \times k}, C \in \mathbb{R}^{k \times q} : (AB)C = A(BC)$

	B	C
A	AB	(AB)C

$AB \approx mnk$
 $(AB)C \approx mpq$ } $mp(n+q)$ aritmetických operací

	C
B	BC
A	A(BC)

$BC \approx npq$
 $A(BC) \approx mnq$ } $nq(p+m)$ arit. operací

\rightarrow i když je konečný výsledek v obou směrech stejný, vhodné pořadí dělicích součinů může ovlivnit celkovou výpočetní náročnost

• Elementární matice

Průzorám: Necht B je matice získaná z A pomocí elementární úpravy, potom existuje elementární matice E sž. $B = EA$

1) Vynásobení i -lého řádku číslem $\lambda \neq 0$. $\rightarrow E$ je jednotková matice s $E_{ii} = \lambda$ $\begin{pmatrix} \lambda & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}$

2) Přičtení j -lého řádku k i -lému $\rightarrow E$ je jednotková matice s $E_{ij} = 1$ $\begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}$

3) Přičtení λ -násobku j -lého ř. k i -lému ř. $\rightarrow E$ je jednotková matice s $E_{ij} = \lambda$ $\begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & \lambda \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}$

4) Záměna i -lého a j -lého řádku $\rightarrow E$ je jednotková matice s $E_{ii} = E_{jj} = 0, E_{ij} = E_{ji} = 1$ $\begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}$

• Inverzní matice

Def: Pokud pro $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$ existuje $B \in \mathbb{R}^{n \times n}$ taková, že $AB = I_n$,
poté se B nazývá inverzní matice a značí se A^{-1}

• Regulární a Singulární matice

Def: Pokud má A inverzi, poté se nazývá regulární, jinak je singulární

Věta: $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$ je regulární

1. $\Leftrightarrow \exists B \in \mathbb{R}^{n \times n} : AB = BA = I_n$
2. $\Leftrightarrow \text{rank}(A) = n$
3. $\Leftrightarrow A \sim I_n$
4. $\Leftrightarrow Ax = 0$ má pouze triviální řešení $x = 0$.

Důkaz:

2. \Leftrightarrow 4. je triviální

2. \Rightarrow 3. pomocí Gauss-Jordanovy eliminace, 3. \Rightarrow 2. triviální

1. Inverzní matice splňuje $A^{-1}A = I_n$

\rightarrow nejprve ukažeme, že A^{-1} je regulární

\rightarrow pokud $A^{-1}x = 0$ má řešení, poté $x = I_n x = A A^{-1} x = A(0) = 0$. (4.)

\Rightarrow existuje tedy $(A^{-1})^{-1}$ a dostáváme

$$A^{-1}A = A^{-1}A I_n = A^{-1}A(A^{-1}(A^{-1})^{-1}) = A^{-1}(I_n)(A^{-1})^{-1} = A^{-1}(A^{-1})^{-1} = I_n \quad \square$$

2. \Rightarrow 1. Označme $I_n = (e^1 | e^2 | \dots | e^n)$. Pro $i = 1, \dots, n$ uvažme soustavu

$$Ax^i = e^i. \text{ Z } \text{rank}(A) = n \text{ dostaneme } B = (x^1 | x^2 | \dots | x^n).$$

1. \Rightarrow 2. Pro spor budeme předpokládat $\text{rank}(A) < n$, poté pro nějaké i
může být i -tý řádek A eliminován ostatními řádky.

Během řešení $Ax^i = e^i$ by i -tý řádek byl $0, 0, \dots, 0 | 1$, takže

$Ax^i = e^i$ nemá žádné řešení $\Rightarrow A$ nemá inverzi \Rightarrow SPOR

Důsledek: Existuje-li inverzní matice, poté je jednoznačná.

• Výpočet inverzní matice

$$(A | I_m) \rightsquigarrow (I_m | A^{-1})$$

Ds.: Provedení elementárních úprav odpovídá násobení el. maticemi

$$(A | I_m) \rightsquigarrow (I_m | B)$$

$$\left. \begin{array}{l} \hookrightarrow E_2 \dots E_2 E_1 A = I_m \Rightarrow A^{-1} = E_2 \dots E_2 E_1 \\ \hookrightarrow E_2 \dots E_2 E_1 I_m = B \Rightarrow B = E_2 \dots E_2 E_1 \end{array} \right\} B = A^{-1} \quad \square$$

→ sloupce B jsou re skutečností řešení soustav $Ax^i = e^i$.

• Vlastnosti regulární matice

• Krácení matic: Pokud je R regulární, poč:

1, $AR = BR \Leftrightarrow A = B$. Ds.: $A = AI_m = ARR^{-1} = BRR^{-1} = BI_m = B \quad \square$

2, $RA = RB \Leftrightarrow A = B$. Ds.: $A = I_n A = R^{-1}RA = R^{-1}RB = I_n B = B \quad \square$

• Regulární matice A, B stejného řádu splňují

1) $(A^{-1})^{-1} = A$. Ds.: $(A^{-1})^{-1} = (A^{-1})^{-1} A^1 A = I_m A = A \quad \square$

2) $(AB)^{-1} = B^{-1} A^{-1}$. Ds.: $(AB)^{-1} = B^{-1} B (AB)^{-1} = \underbrace{B^{-1} (A^{-1} A)}_{I_m} B (AB)^{-1} = B^{-1} A^{-1} I_m = B^{-1} A^{-1} \quad \square$

3) $(A^T)^{-1} = (A^{-1})^T$. Ds.: $AA^{-1} = A^{-1}A = I_m \Rightarrow (AA^{-1})^T = (A^{-1}A)^T = I_m^T$
 $\Rightarrow (A^{-1})^T A^T = A^T (A^{-1})^T = I_m \Rightarrow (A^T)^{-1} = (A^{-1})^T \quad \square$

4) AB je regulární. Ds.: $AA^{-1} = I_m \Rightarrow ABB^{-1}A^{-1} = I_m \Rightarrow (AB)^{-1} = B^{-1}A^{-1} \quad \square$

• Maticové rovnice

$$A + X = B \Rightarrow X = B - A = B + (-1)A$$

$$aX = B \Rightarrow X = \frac{1}{a} B$$

$$AX = B \Rightarrow X = A^{-1} B$$

$$XA = B \Rightarrow X = BA^{-1}$$

} pro regulární A

• Binární operace

Def: Binární operace na množině X je zobrazení $X \times X \rightarrow X$.

Příklady: $+$, $-$, \cdot na \mathbb{R}

\rightarrow $:$ na $\mathbb{R} \setminus \{0\}$ nebo \mathbb{R}^+ , ale ne na \mathbb{R}

\rightarrow $+$, \cdot na \mathbb{N} , $-$ a $:$ nejsou bin. operace na \mathbb{N}

\rightarrow maticový součet na maticích stejného řádu

\rightarrow součin na čtvercových maticích stejného řádu

\rightarrow $(a, b) \rightarrow b$ je bin. operace na libovolné množině

\rightarrow $(f, g) \rightarrow r$, kde $\forall x \in \mathbb{R} : r(x) = f(x) + g(x)$ je binární operace na množině všech reálných fci $\mathbb{R}[x]$

• Grupa

Def: Grupa (G, \circ) je množina G a binární operace \circ na G splňující:

1, $\forall a, b, c \in G : (a \circ b) \circ c = a \circ (b \circ c) \rightarrow \circ$ je asociativní

2) $\exists e \in G : \forall a \in G : a \circ e = e \circ a = a \rightarrow$ existuje neutrální prvek

3, $\forall a \in G : \exists b \in G : a \circ b = b \circ a = e \rightarrow b = a^{-1}$ je inverzní prvek k a

\hookrightarrow nejmenší grupa je $(\{e\}, \circ)$

• Abelovská grupa

Def: Grupa (G, \circ) je abelovská, pokud

$\forall a, b \in G : a \circ b = b \circ a \rightarrow \circ$ je komutativní na G

• Aditivní grupy

Def: Grupy (G, \circ) , kde \circ je odvozena od sčítání se nazývají aditivní.

\Rightarrow $(\mathbb{Z}, +), (\mathbb{Q}, +), (\mathbb{R}, +), (\mathbb{C}, +), (\mathbb{R}[X], +), (\mathbb{R}^{m \times n}, +)$ jsou aditivní

\rightarrow $(\mathbb{N}, +)$ není grupa, nespĺňuje axiom inverze

\rightarrow Neutrální prvek se nazývá nulový prvek a značí se 0.

\rightarrow Inverzní prvek se nazývá opačný a namísto a^{-1} se značí $-a$.

\rightarrow lze rovněž binární operaci rozdíl jako $a - b := a + (-b)$.

\rightarrow $(G, -)$ není grupa, nespĺňuje asociativitu

Multiplicativní grupy

Def: Grupy (G, \circ) , kde \circ je odvozena od součinu se nazývají multiplicativní

$\Rightarrow (\mathbb{R} \setminus \{0\}, \cdot), (\mathbb{Q}^+, \cdot), (\{-1, 1\}, \cdot), (\{z \in \mathbb{C}, |z|=1\}, \cdot)$ jsou abelské mult.

$\rightarrow (\mathbb{R}, \cdot)$ není grupa, protože 0 nemá inverzi

$\rightarrow (\mathbb{R}^{n \times n}, \cdot)$ je m. grupa pro regulární matice.

\rightarrow neutrální prvek se někdy značí 1

\rightarrow lze zavést podíl jako $a : b = a \cdot b^{-1}$.

Vlastnosti grup

Pozorování: Neutrální prvek je určen jednoznačně.

Důkaz: Pokud by e i e' byly neutrální, pak $e = e \cdot e' = e'$.

Pozorování: Inverzní prvek k prvku a je určen jednoznačně.

Důkaz: Pokud by b i b' byly inverzní k a , pak

$$b = b \circ e = b \circ (a \circ b') = (b \circ a) \circ b' = e \circ b' = b'$$

Pozorování: \Rightarrow v tabulce se nesmí v řádku i , nebo s. opakovat stejné č. dvakrát

$$a \circ c = b \circ c \Leftrightarrow a = b. \quad \text{Dě: } a = a \circ c \circ c^{-1} = b \circ c \circ c^{-1} = b \quad \square$$

$$c \circ a = c \circ b \Leftrightarrow a = b. \quad \text{Dě: } a = c^{-1} \circ c \circ a = c^{-1} \circ c \circ b = b \quad \square$$

Pozorování: Rovnice $a \circ x = b$, $y \circ a = b$ mají jednoznačná řešení.

$$\text{Dě: } x = e \circ x = a^{-1} \circ a \circ x = a^{-1} \circ b.$$

$$y = y \circ e = y \circ a \circ a^{-1} = b \circ a^{-1}.$$

Tvrzení:

$$(a^{-1})^{-1} = a. \quad \text{Dě: } (a^{-1})^{-1} = e \circ (a^{-1})^{-1} = a \circ a^{-1} \circ (a^{-1})^{-1} = a \circ (a^{-1} \circ (a^{-1})^{-1}) = a \circ e = a \quad \square$$

$$(a \circ b)^{-1} = b^{-1} \circ a^{-1} \quad \text{Dě: } (a \circ b)^{-1} = b^{-1} \circ b \circ (a \circ b)^{-1} = b^{-1} \circ (a^{-1} \circ a) \circ b \circ (a \circ b)^{-1} = \\ = b^{-1} \circ a^{-1} \circ (a \circ b) \circ (a \circ b)^{-1} = b^{-1} \circ a^{-1} \quad \square$$

$$\text{Dě: } a \circ a^{-1} = e \Rightarrow a \circ b \circ b^{-1} \circ a^{-1} = e$$

$$\Rightarrow (a \circ b) \circ (b^{-1} \circ a^{-1}) = e \Rightarrow (a \circ b)^{-1} = b^{-1} \circ a^{-1} \quad \square$$

• Permutace

$\rightarrow \{1, 2, \dots, m\}$

Ref: Permutace na množině $[m]$ je bijektivní zobrazení $\mu: [m] \rightarrow [m]$.

• Znázornění permutace

1) tabulkou:

i	1	2	3
$\mu(i)$	1	3	2

2) maticí $\mu = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 1 & 3 & 2 \end{pmatrix}$ nebo $\mu = (1, 3, 2)$

3) bipartitním grafem

1	2	3
↓	↘	↘
1	2	3

4) grafem cyklů $1 \rightarrow 2 \rightarrow 3 \rightarrow 1$

5) seznamem cyklů $(1)(2, 3)$ nebo $(2, 3)$ a triviální cykly délky 1 nepíšeme

6) permutační maticí P $P_{ij} = \begin{cases} 1 & \text{kdysi } \mu(i) = j \\ 0 & \text{jinak} \end{cases}$ $P = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 \end{pmatrix}$

Pozorování: P je el. matice odpovídající řádkové výměně v A .

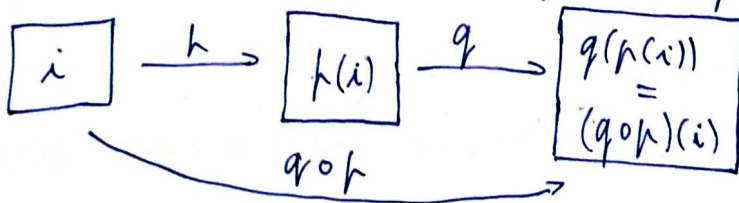
$\Rightarrow PA$ zamění řádky A podle μ

$\Rightarrow AP$ zamění sloupce A podle μ

• Symetrická grupa

Pozorování: Množina všech permutací na n prvích S_n tvoří s operací skládání grupu (S_n, \circ) , která se nazývá symetrická

Zápis skládání: $(q \circ \mu)(i) = q(\mu(i))$ \rightarrow nejprve uplatníme μ , potom q

Důkaz:

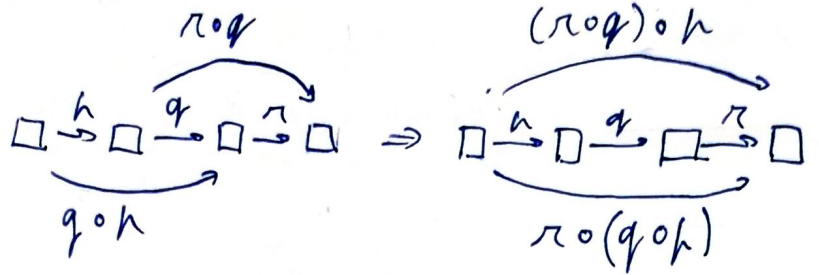
1, \circ je bin. σ na S_n . \equiv složení dvou permutací je permutace

$i \neq j \Rightarrow \mu(i) \neq \mu(j) \Rightarrow q(\mu(i)) \neq q(\mu(j)) \Rightarrow q \circ \mu$ je prosté

$(\forall i \exists j: q(j) = i) \wedge (\forall j \exists k: \mu(k) = j) \Rightarrow (\forall i \exists k: q(\mu(k)) = i) \Rightarrow q \circ \mu$ je „na“

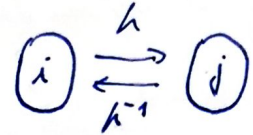
2) (S_m, \circ) je grupa

• Skládání je asociativní:

• Neutrální prvek = identita: $id \in S_m: \forall i: id(i) = i$

• Inverzní permutace: $\mu(i) = j \Leftrightarrow \mu^{-1}(j) = i$

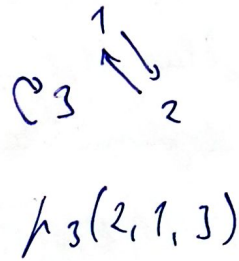
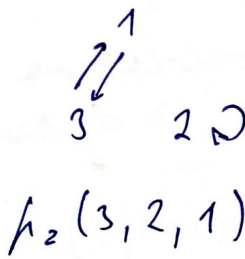
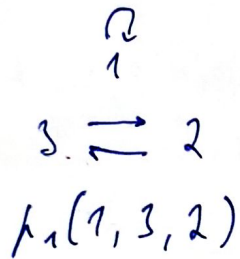
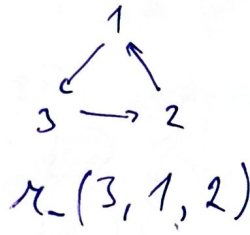
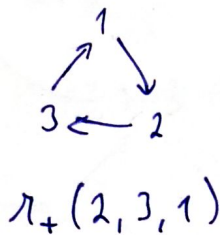
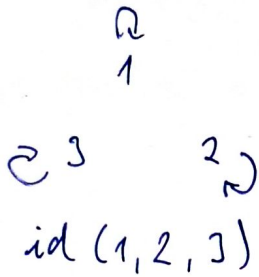

↳ otočení šipek, obrácení směru cyklu: $(1, 2, 3)^{-1} = (3, 2, 1)$

• Grupa S_3

$$S_3 = \{(1, 2, 3), (1, 3, 2), (3, 2, 1), (2, 1, 3), (2, 3, 1), (3, 1, 2)\}$$

$$= \{id, \mu_1, \mu_2, \mu_3, \pi_+, \pi_-\}$$

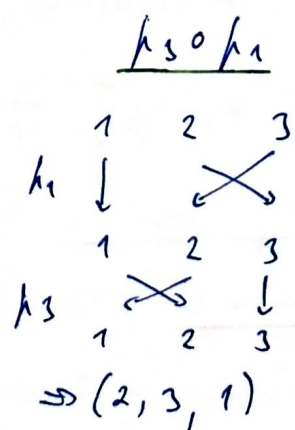
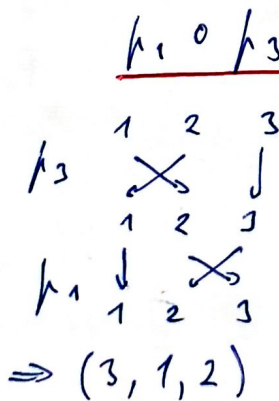

Operace skládání:

\circ	id	μ_1	μ_2	μ_3	π_+	π_-
id	id	μ_1	μ_2	μ_3	π_+	π_-
μ_1	μ_1	id	π_+	π_-	μ_2	μ_3
μ_2	μ_2	π_-	id	π_+	μ_3	μ_1
μ_3	μ_3	π_+	π_-	id	μ_1	μ_2
π_+	π_+	μ_3	μ_1	μ_2	π_-	id
π_-	π_-	μ_2	μ_3	μ_1	id	π_+

inverzní permutace:

μ	id	μ_1	μ_2	μ_3	π_+	π_-
μ^{-1}	id	μ_1	μ_2	μ_3	π_-	π_+

• Pevný bod

Def: Pevný bod v permutaci π je $i: \pi(i) = i$, t.j. triviální cyklus délky 1.

• Transpozice

Def: Transpozice je permutace, která má pouze 1 netriviální cyklus délky 2.

→ nikdy se cyklus délky dva řídka transpozice

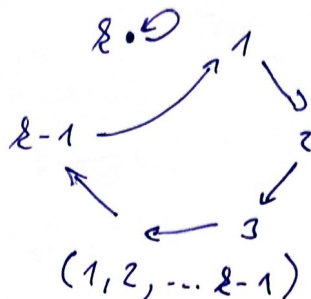
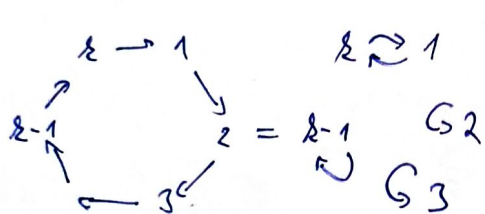
→ transpozice $1\ 2\ 2\ 2 \dots i \rightleftharpoons j \dots n^{\circ}$ se zapisuje jako (i, j) .

Pozorování: Jakoukoli permutaci lze rozložit na složení transpozic.

Důkaz: Cyklus $(1, 2, \dots, k)$ lze rozložit na

→ cyklus délky 1 lze * rozložit na 2 transpozice

$$(1, 2, \dots, k) = (1, k) \circ (1, 2, \dots, k-1).$$

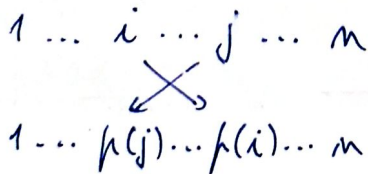
⇒ Potom lze cyklus $(1, 2, \dots, k-1)$ rozložit na $(1, k-1) \circ (1, 2, \dots, k-2)$ a indukcí dojdeme ke složení $k-1$ transpozic

$$(1, 2, \dots, k) = (1, k) \circ (1, k-1) \circ \dots \circ (1, 2).$$

• Inverze

Def: Inverze v π je dvojice $(i, j): i < j \wedge \pi(i) > \pi(j)$.

Pozorování: Inverze odpovídá křížení šipek v bipartitním grafu permutací

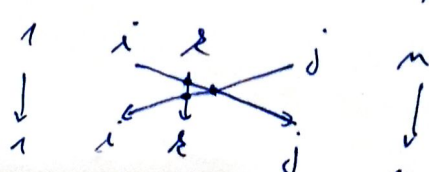
Počet inverzí $\pi = I(\pi)$

• Znaménko permutace

Def: Znaménko permutace π je $\text{sgn}(\pi) = (-1)^{I(\pi)}$.

Permutace s kladným znaménkem jsou sudé, se záporným liché.

Pozorování: $\text{sgn}(\text{id}) = (-1)^0 = 1$

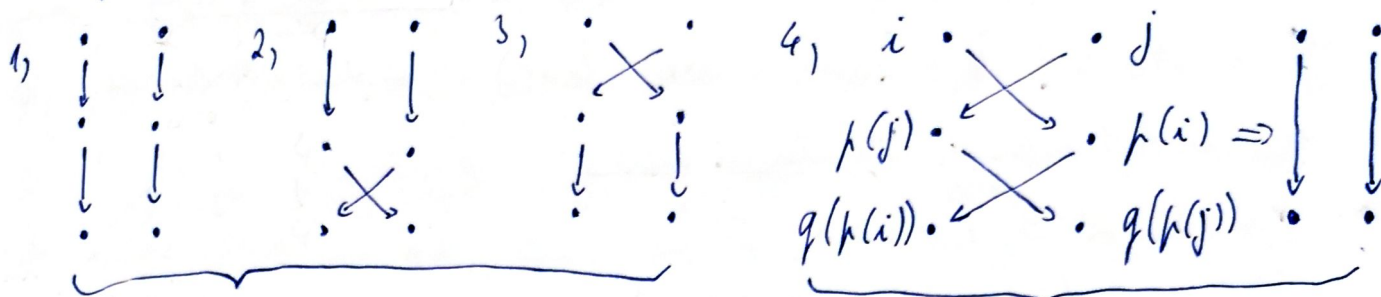
$$I(m) = 2(j-i-1) + 1$$

transpozice: $\text{sgn}((i, j)) = -1$

$$\Rightarrow (-1)^{I(m)} = -1$$

Věta: Pro libovolné $\mu, \nu \in S_m$: $\text{sgn}(\nu \circ \mu) = \text{sgn}(\mu \circ \nu) = \text{sgn}(\mu) \cdot \text{sgn}(\nu)$

Důkaz: $\text{sgn}(\nu \circ \mu) = (-1)^{I(\nu \circ \mu)}$. Při skládání mohou nastat 4 situace:

$I(\nu \circ \mu) = I(\mu) + I(\nu)$

inverse ν a μ se navzájem vylučují

$\Rightarrow I(\nu \circ \mu) = I(\mu) + I(\nu) - 2|\{(i, j) : i < j \wedge \mu(i) > \mu(j) \wedge \nu(\mu(i)) < \nu(\mu(j))\}|$

$\Rightarrow \text{sgn}(\nu \circ \mu) = (-1)^{I(\mu) + I(\nu)} = (-1)^{I(\mu)} \cdot (-1)^{I(\nu)} = \text{sgn}(\mu) \text{sgn}(\nu)$

$\Rightarrow \text{sgn}(\mu \circ \nu) = \text{sgn}(\nu) \cdot \text{sgn}(\mu) = \text{sgn}(\mu) \cdot \text{sgn}(\nu) = \text{sgn}(\nu \circ \mu) \quad \square$

Důsledky:

• $\text{sgn}(\mu^{-1}) = \text{sgn}(\mu)$. Dk: $\text{sgn}(\mu^{-1}) \cdot \text{sgn}(\mu) = \text{sgn}(\mu^{-1} \circ \mu) = \text{sgn}(\text{id}) = 1 \quad \square$

• $\text{sgn}(\mu) = (-1)^r$, kde r je # transpozic libovolného rozkladu μ na transp.

Dk: $\mu = \tau_1 \circ \tau_2 \circ \dots \circ \tau_r \Rightarrow \text{sgn}(\mu) = \text{sgn}(\tau_1) \dots \text{sgn}(\tau_r) = (-1)^r \quad \square$

• $\text{sgn}(\mu) = (-1)^s$, kde s je # sudých cyklů μ . pro $k=1$ na 2.1.

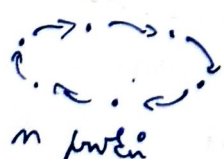
Dk: cyklus délky k lze rozložit na $k-1$ transpozic

\Rightarrow sudé cykly \rightarrow lichý počet $\Rightarrow \text{sgn}(\tau_c) = -1$

\Rightarrow liché cykly \rightarrow sudý počet $\Rightarrow \text{sgn}(\tau_c) = 1 \quad \square$

• $\text{sgn}(\mu) = (-1)^{m-k}$, kde $\mu \in S_m$ a k je počet cyklů μ .

Dk: 1 cyklus

m prvků

\Rightarrow rozklad na $m-1$ 1.

$\Rightarrow \text{sgn}(\mu) = (-1)^{m-1}$

2 cykly

$a + b = m$

\downarrow
 $a-1 + b-1$ 1.

$\Rightarrow (-1)^{a+b-2}$

$\Rightarrow \text{sgn}(\mu) = (-1)^{m-2}$

k cyklů

$a_1 + a_2 + \dots + a_k = m$

$a_{i-1} + a_{i-1} + \dots + a_{i-1}$ 1.

$\Rightarrow \text{sgn}(\mu) = (-1)^{m-k}$

\rightarrow pokud délka $a_i = 1$, hoté rozklad na 2 transpozice a zrušíme

$(-1)^2 = (-1)^0 = (-1)^{a_i-1}$

Q.E.D.

Těleso

Def: Těleso je množina K spolu se dvěma komutativními binárními operacemi $+$ a \cdot , kde $(K, +)$ a $(K \setminus \{0\}, \cdot)$ jsou Abelovské grupy a navíc

$$\forall a, b, c \in K: a \cdot (b+c) = (a \cdot b) + (a \cdot c) \quad \leftarrow \text{distributivita}$$

\Rightarrow Musí být splněny následující axiomy:

- $\forall a, b \in K: a + b = b + a$
- $\forall a, b, c \in K: (a+b)+c = a+(b+c)$
- $\exists 0 \in K: \forall a \in K: a+0 = a$
- $\forall a \in K: \exists -a \in K: a+(-a) = 0$
- $\forall a, b \in K: a \cdot b = b \cdot a \quad \leftarrow$ včetně 0!
- $\forall a, b, c \in K: (a \cdot b) \cdot c = a \cdot (b \cdot c)$
- $\exists 1 \in K \setminus \{0\}: \forall a \in K: a \cdot 1 = a \quad \leftarrow 1 \neq 0!$
- $\forall a \in K \setminus \{0\}: \exists a^{-1} \in K: a \cdot a^{-1} = 1 \quad \leftarrow 0$ nemá inverzi vůči \cdot .
- $\forall a, b, c \in K: a \cdot (b+c) = (a \cdot b) + (a \cdot c)$

Příklady: $(\mathbb{Q}, +, \cdot)$, $(\mathbb{R}, +, \cdot)$, $(\mathbb{C}, +, \cdot)$ jsou tělesa

$\rightarrow \mathbb{Z}_p$, kde $p \in \mathbb{P}$ jsou tělesa \Rightarrow např. \mathbb{Z}_4 není, protože 2 nemá inverzi vůči \cdot

$$\mathbb{Z}_2: \begin{array}{c|c|c} x & 0 & 1 \\ \hline -x & 0 & 1 \\ \hline x^{-1} & -1 & 1 \end{array}$$

$$\mathbb{Z}_3: \begin{array}{c|c|c|c} x & 0 & 1 & 2 \\ \hline -x & 0 & 2 & 1 \\ \hline x^{-1} & -1 & 2 & 1 \end{array}$$

$$\mathbb{Z}_5: \begin{array}{c|c|c|c|c} x & 0 & 1 & 2 & 3 & 4 \\ \hline -x & 0 & 4 & 3 & 2 & 1 \\ \hline x^{-1} & -1 & 3 & 2 & 4 \end{array}$$

\rightarrow množina $\left\{ \frac{p(x)}{q(x)} \right\}$ s polynomy p, q s reálnými koeficienty tvoří těleso $\mathbb{R}(x)$ reálných racionálních funkcí.

Metařeta: Všechna doposud uvedená tvrzení o soustavách rovnic, maticích a výpočtech nad \mathbb{R} jsou platná i v libovolném tělese K .

Metadivize: Provedení důkazů pyknisoly $\approx \mathbb{R}$ jen axiomy tělesa.

Vlastnosti tělesa

- jednoznačnost prvku 0 a 1
- jednoznačnost $-a$, a^{-1}
- $x=y \Leftrightarrow ax+b=ay+b$
- $ax+b=c \Leftrightarrow x=(c-b) \cdot a^{-1}$

} protože $(K, +)$, $(K \setminus \{0\}, \cdot)$ jsou grupy

$\forall a \in K: 0 \cdot a = 0$

DĚ: $0a = 0a + 0 = 0a + (0a - 0a) = (0+0)a - 0a = 0a - 0a = 0$ \square

$\forall a \in K: (-1) \cdot a = -a$

DĚ: $(-1) \cdot a = (-1) \cdot a + 0 = (-1) \cdot a + a - a = (-1+1)a - a = 0a - a = -a$ \square

$a \cdot b = 0 \Leftrightarrow a = 0 \vee b = 0$

DĚ: kdyby $ab = 0$ pro $a \neq 0, b \neq 0$, pak $\exists a^{-1}, b^{-1}: 1 = a a^{-1} b b^{-1} = a b a^{-1} b^{-1} = 0$ \downarrow

Věta: \mathbb{Z}_p je těleso $\Leftrightarrow p$ je prvočíslo.

Důkaz: \Rightarrow : Kdyby $p = a \cdot b$, pak $a \cdot b \equiv 0 \pmod{p}$.

\rightarrow navíc násobky a, b nebudou mít inverze nicí.

\Leftarrow : Většina axiomů plyne z vlastnosti $+ a \cdot$ na \mathbb{Z}_p , kromě existence a^{-1} .

Cíl: $\forall a \in [k-1] \exists a^{-1} \in [k-1]: a \cdot a^{-1} \equiv 1 \pmod{p}$.

Nechť $f_a: [k-1] \rightarrow [k-1]$ s.ř. $f_a(x) = (ax) \pmod{p} \Rightarrow f_a(a^{-1}) = 1$

\Rightarrow stačí ukázat, že $1 \in H(f_a)$. Ukážeme, že f_a je prosté \Rightarrow bude i "na".

\rightarrow Kdyby nebylo prosté, pak $\exists b, c$ různé $b > c$ s.ř.

$$f_a(b) = f_a(c) \Rightarrow 0 = f_a(b) - f_a(c) \equiv ab - ac = a(b-c) \pmod{p}$$

$$\Rightarrow a(b-c) \equiv 0 \pmod{p} \Rightarrow a = p, 0 \vee b-c = p, 0$$

\Rightarrow spor protože $a, b-c \in [k-1]$

Galoisovo těleso

Věta: Těleso o velikosti m existuje $\Leftrightarrow m$ je mocninou prvočísla.

Je jednoznačné až na izomorfismus a značí se $GF(m) = GF(p^k)$

Charakteristika tělesa

Def: V tělese K , pokud $\exists m \in \mathbb{N}: \underbrace{1+1+\dots+1}_{m\text{-krát}} = 0$, pak nejmenší takové m je charakteristika tělesa K , jinak $\text{char}(K) = 0$.

Ukážka: $\text{char}(\mathbb{R}) = 0, \text{char}(\mathbb{Z}_p) = p$.

Věta: Charakteristika tělesa je vždy prvočíslo nebo nula.

DĚ: Pokud by $\text{char}(K) = m = a \cdot b$, pak

$$0 = \underbrace{1+1+\dots+1}_m = \underbrace{(1+1+\dots+1)}_{a \neq 0} \underbrace{(1+1+\dots+1)}_{b \neq 0} \neq 0 \Rightarrow \text{SPOR} \downarrow$$

Prozorování: V tělesech $\text{char} = 2$ je každý prvek svoji inverzí a - lze nahradit +.

Důkaz: $1+1=0, \Rightarrow -1=1 \Rightarrow -a=a \Rightarrow a-b = a+b$.

• Malá Fermatova věta

Věta: Necht' $p \in \mathbb{P}$, $a \in [k-1]$, potom $a^{k-1} \equiv 1 \pmod{p}$

Důkaz: Zobrazení $f_a: x \mapsto ax$ je v \mathbb{Z}_p bijekce na $[k-1]$.

Proto v \mathbb{Z}_p platí

$$\prod_{x=1}^{k-1} x = \prod_{x=1}^{k-1} ax = a^{k-1} \prod_{x=1}^{k-1} x \Rightarrow 1 = a^{k-1} \quad \square$$

• Vektorový prostor

Def: Vektorový prostor $(V, +, \cdot)$ nad tělesem $(K, +, \cdot)$ je množina V spolu s binárními operacemi $+$ na V a binárními operacemi skalárního násobení $K \cdot V \rightarrow V$.

$\rightarrow (V, +)$ je Abelovská grupa

$\rightarrow \forall a, b \in K, \forall v \in V: (a \cdot b) \cdot v = a \cdot (b \cdot v)$

asociativita

$\rightarrow \forall v \in V: 1 \cdot v = v$

neutrální prvek

$\rightarrow \forall a, b \in K, \forall v \in V: (a+b) \cdot v = (a \cdot v) + (b \cdot v)$

$\rightarrow \forall a \in K, \forall u, v \in V: a \cdot (u+v) = (a \cdot u) + (a \cdot v)$

distributivita

Prvky K se nazývají skaláry, prvky V vektory.

Rozlišujeme nulový skalár $0 \in K$ a nulový vektor $0 \in V$.

Máme opačný skalár $-a \in K$ i opačný vektor $-v \in V$.

Existuje inverzní skalár $a^{-1} \in K$, ale ne inverzní vektor!

$\left. \begin{array}{l} v \cdot a \\ u \cdot v \end{array} \right\} \text{ nedef.}$

Všecky

• Arithmetický vektorový prostor dimenze n nad $K \rightarrow K^n$

\rightarrow vektory jsou uspořádané n -tice prvků z K

\rightarrow sčítání a skalární násobky se provádějí po souřadnicích

\rightarrow každé těleso K dává vektorový prostor K^1 stejné mohutnosti.

• $K^{m \times n}$ matice řádku $m \times n$ nad K

• $V = \{0\}$ triviální vektorový prostor nad libovolným K

• Polynomy s koeficienty v K

• Polynomy omezeného stupně

• Vektorový prostor reálných funkcí nad tělesem \mathbb{R}

• Množinové systémy pro vektorové prostory

X je systém podmnožin množiny X uzavřený na symetrický rozdíl Δ .

(X, Δ, \cdot) je v.f. mod \mathbb{Z}_2 , kde \cdot definujeme jako $0 \cdot A = \emptyset$, $1 \cdot A = A$, $\forall A \in X$.

• Vlastnosti vektorových prostorů

- jednoznačnost 0 , $-u$
- $u = v \Leftrightarrow u + w = v + w$
- $x + u = v \Leftrightarrow x = v - u$

} protože $(V, +)$ je grupa

- $\forall v \in V, \forall a \in K: 0v = a0 = 0$.

Dě: $0v = 0v + 0 = 0v + 0v - 0v = (0+0)v - 0v = 0v - 0v = 0$

$a0 = a0 + 0 = a0 + a0 - a0 = a(0+0) - a0 = a0 - a0 = 0$ ■

- $\forall v \in V: (-1)v = -v$

Dě: $(-1)v = (-1)v + 0 = (-1)v + v - v = (-1+1)v - v = 0v - v = 0 - v = -v$ ■

- $a \cdot v = 0 \Leftrightarrow a = 0 \vee v = 0$

Dě: pokud $a \neq 0$, pak $v = 1v = a^{-1}av = a^{-1}0 = 0$ ■

• Podprostor

Def: Necht' V je vektorový prostor mod K , potom podprostor U je neprázdná podmnožina V splňující

$\forall u, v \in U: u + v \in U$

značení: $U \subseteq V$

$\forall v \in U, \forall a \in K: a \cdot v \in U \Rightarrow 0 \in U!$

Příklady: Rovina U procházející počátkem je podprostorem \mathbb{R}^3 , přímka $W \subset U$ procházející počátkem je podprostorem U i \mathbb{R}^3 .

Pozorování: Jakýkoli podprostor je také vektorový prostor, protože $(U, +)$ je grupa plyne z uzavřenosti $0 = a \cdot v \in U$, $-v = (-1)v \in U$.

• Průnik podprostorů

Věta: Necht' $(U_i, i \in I)$ je libovolný systém podprostorů prostoru V .

Průnik tohoto systému $\bigcap_{i \in I} U_i$ je také podprostor V .

Důkaz: Ukážeme, že $W = \bigcap_{i \in I} U_i$ je uzavřen na $+$ a \cdot .

$\forall u, v \in W: u, v \in W \Rightarrow \forall i: u, v \in U_i \Rightarrow \forall i: u + v \in U_i \Rightarrow \underline{u + v \in W}$.

$\forall v \in W, a \in K: v \in W \Rightarrow \forall i: v \in U_i \Rightarrow \forall i: av \in U_i \Rightarrow \underline{av \in W}$.

• Lineární obal

Def: Lineární obal $L(X)$ podmnožiny X vektorového prostoru V je průnik všech podprostorů $U \subseteq V$, které obsahují X .

$$L(X) = \bigcap \{U : X \subseteq U, U \text{ je podprostor } V\}$$

$$L(X) = \text{span}(X) = \text{podprostor generovaný } X.$$

Def: Lineární kombinace vektorů $v_1, \dots, v_m \in V$ mod \mathbb{K} je libovolný vektor $u = a_1 v_1 + \dots + a_m v_m$, kde $a_1, \dots, a_m \in \mathbb{K}$.

$$u = \sum_i a_i v_i$$

Věta: Necht' V je vektorový prostor mod \mathbb{K} a X je podmnožina V .

Potom span(X) je množina všech lineárních kombinací vektorů z X .

Důk: Pro $W_1 = \bigcap_{X \subseteq U_i \subseteq V} U_i$, $W_2 = \left\{ \sum_i a_i v_i \mid a_i \in \mathbb{K}, v_i \in X \right\}$ chceme ukázat $W_1 = \text{span}(X) = W_2$.

$\rightarrow X \subseteq W_2$, ukážeme, že W_2 je podprostor \Rightarrow je to tam $\bigcap U_i \Rightarrow W_1 \subseteq W_2$.

• uzavřenost na \odot : $u \in W_2 : \alpha u = \alpha \sum_i a_i v_i = \sum_i (\alpha a_i) v_i \Rightarrow \alpha u \in W_2$.

• uzavřenost na \oplus : $u, u' \in W_2 : u + u' = \sum_i (a_i + a'_i) v_i \Rightarrow u + u' \in W_2$

\rightarrow Každý U_i obsahuje X a jsou uzavřené na \oplus a $\odot \Rightarrow$ obsahují všechny lineární kombinace vektorů X

$$\Rightarrow \forall i : W_2 \subseteq U_i \Rightarrow W_2 \subseteq W_1 \Rightarrow W_2 = W_1 \quad \square$$

• Prostory určené maticí

• Def: Jádro matice $A \in \mathbb{K}^{m \times n}$ je $\ker(A) := \{x \in \mathbb{K}^n \mid Ax = 0\}$. $\ker(A) \subseteq \mathbb{K}^n$

• Def: Řádkový prostor $R(A) \subseteq \mathbb{K}^m$ je lineární obal řádků A .

• Def: Sloupcový prostor $S(A) \subseteq \mathbb{K}^m$ je lineární obal sloupců A .

$$S(A) = \{u \in \mathbb{K}^m \mid u = Ax, x \in \mathbb{K}^n\}$$

$$R(A) = \{v \in \mathbb{K}^m \mid v = A^T y, y \in \mathbb{K}^n\}$$

• Pozorování: Elementární úpravy nemění $\ker(A)$ ani $R(A)$.

• Pozorování: $\forall v \in R(A), \forall x \in \ker(A) : v^T x = 0$.

$$\text{Důk: } \exists y : v = A^T y \Rightarrow v^T x = (A^T y)^T x = y^T A x = y^T 0 = 0. \quad \square$$

• Pozorování: Necht' R je regulární.

1, Požad $A = R \cdot B \Rightarrow \ker(A) = \ker(B), R(A) = R(B) \rightarrow$ el. úpravy

2, Požad $A = B \cdot R \Rightarrow S(A) = S(B) \rightarrow$ el. úpravy na sloupcích

• Lineární nezávislost

Def: Množina vektorů $X = \{v_1, \dots, v_m\}$ je lineárně nezávislá

$$\equiv \sum_{i=1}^m a_i v_i = 0 \text{ má pouze triviální řešení } \forall i a_i = 0.$$

Pozorování: Pokud jsou v_1, \dots, v_m lin. závislé, pak

$$\sum_i a_i v_i = 0, \text{ kde nějaké } a_i \neq 0, \text{ takže}$$

$$v_i = - \sum_{j \neq i} \frac{a_j}{a_i} v_j.$$

Důsledek: Pokud lze nějaký z vektorů v_1, \dots, v_m vyjádřit jako lineární kombinaci těch ostatních, pak jsou tyto vektory lin. závislé.

Ukázky:

① Když $0 \in X$, pak je X lineárně závislá $\because 1 \cdot 0 = 0$.

② Řádky matice v REF jsou lineárně nezávislé

③ V vektorovém prostoru reálných polynomů je $\{x^0, x^1, x^2, \dots\}$ lin. nezávislá.

• Testování nezávislosti

$$X = \{(2, 1, 0, 3)^T, (4, 1, 3, 4)^T, (0, 2, 2, 1)^T, (3, 4, 1, 0)^T, (0, 2, 2, 2)^T\} \text{ mod } \mathbb{Z}_5$$

a, vektory zapíšeme do matice jako řádky a pokusíme se jeden z nich eliminovat

$$\begin{pmatrix} 2 & 1 & 0 & 3 \\ 4 & 1 & 3 & 4 \\ 0 & 2 & 2 & 1 \\ 3 & 4 & 1 & 0 \\ 0 & 2 & 2 & 2 \end{pmatrix} \sim \sim \begin{pmatrix} 2 & 1 & 0 & 3 \\ 0 & 1 & 1 & 3 \\ 0 & 0 & 1 & 3 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \rightarrow \text{vznikl nulový řádek} \Rightarrow X \text{ je závislá}$$

b, vektory zapíšeme do matice jako sloupceky a pokusíme se najít netriviální

$$\begin{pmatrix} 2 & 4 & 0 & 3 & 0 \\ 1 & 1 & 2 & 4 & 2 \\ 0 & 3 & 2 & 1 & 2 \\ 3 & 4 & 1 & 0 & 2 \end{pmatrix} \sim \begin{pmatrix} 2 & 4 & 0 & 3 & 0 \\ 0 & 1 & 2 & 0 & 2 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 2 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \text{ řešení } \sum_i a_i v_i = 0$$

\hookrightarrow máme volnou proměnnou $\Rightarrow \exists$ netr. řeš. $\Rightarrow X$ je z.

• Vlastnosti nezávislosti

① Je-li X nezávislá a $Y \subseteq X \Rightarrow Y$ je nezávislá.

② Je-li Y závislá a $Y \subseteq X \Rightarrow X$ je závislá.

③ X je nezávislá $\Leftrightarrow \forall v \in X: v \notin \text{span}(X \setminus \{v\})$.

Tvrzení: Jestliže Y je konečná generující množina prostoru V a X je LN ve V , potom $|X| \leq |Y|$.

Důk: Sporem: $Y = \{v_1, \dots, v_m\}$ a $\{u_1, \dots, u_{m+1}\} \subseteq X$, kde u_i vyjádříme:

$$\forall i \quad u_i = \sum_{j=1}^m a_{ij} v_j$$

\exists konstant a_{ij} uděláme matici $A \in K^{(m+1) \times m}$, která má $m+1$ ř. a m sloupců \Rightarrow el. úpravami můžeme některý z nich eliminovat $\Rightarrow X$ je rár.

Báze vektorového prostoru

Def: Báze v.p. V je lineárně nezávislá množina vektorů X , generující V .

Poznámka: Každý vektor $u \in V$ je unikátní lin. lom. vektorů z báze X .

Důk: Sporem: $u = \sum_i a_i v_i = \sum_i b_i v_i$

$$\Rightarrow 0 = u - u = \sum_i v_i (a_i - b_i) \Rightarrow \forall i: a_i = b_i$$

Def: Necht $X = (v_1, \dots, v_m)$ je uspořádaná báze prostoru V nad K .

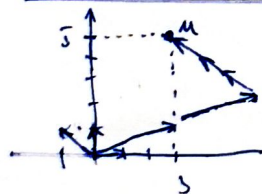
Vektor souřadnic vektoru $u \in V$ vzhledem k bázi X je:

$$[u]_X = (a_1, \dots, a_m)^T \in K^m, \text{ kde } u = \sum_i a_i v_i$$

Kanonická báze

\rightarrow v arit. v.p. K^m tvoří sloupce e_1, \dots, e_m jednotkové matice I_m kan. bázi K .

Souřadnice vektoru vzhledem k různým bazím

$$X = \{(3, 1)^T, (-1, 1)^T\}$$

$$[u]_K = (3, 5)^T$$

$$[u]_X = (2, 3)^T$$

Existence báze

Poznámka: Pokud $\text{span}(X) = V$ a $\forall v \in X: v \notin \text{span}(X - \{v\})$, potom X je báze V .

Důk: Každá konečná generující množina Y prostoru V obsahuje bázi X . $X \subseteq Y$.

Důk: $\forall v \in Y$: Když $v \in \text{span}(Y - \{v\})$, pak odebereme v z Y dobud Y není lin. nezávislá.

Věta: Každý vektorový prostor má bázi.

\hookrightarrow pro konečné generované dožadáno, pro nekonečné gen. se nedobýváje.

Změna báze

Lemma (o výměně): Necht' Y generuje V nad K . Nyní $u \in V$ zapíšeme pomocí $v_1, \dots, v_m \in Y$, $a_1, \dots, a_m \in K$: $u = \sum_i a_i v_i$
 $\rightarrow \forall i: a_i \neq 0$ můžeme provést výměnu v_i za u .

$$\Rightarrow \text{span}((Y \setminus \{v_i\}) \cup \{u\}) = V.$$

Ukázka: $Y = \{(1, 0, 0)^T, (0, 1, 0)^T, (0, 0, 1)^T, (1, 1, 0)^T\}$ $u = (1, 1, 1)$

$$\rightarrow u = (1, 0, 0)^T + (0, 1, 0)^T + (0, 0, 1)^T = (0, 0, 1)^T + (1, 1, 0)^T$$

u lze vyměnit za v_1, v_2, v_3 $\hookrightarrow u \leftrightarrow v_4$.

Důkaz:

$$u = a_1 v_1 + \dots + a_j v_j + \dots + a_m v_m \Rightarrow v_j = \frac{1}{a_j} \left(u - \sum_{i \neq j} a_i v_i \right)$$

$\hookrightarrow a_j \neq 0$

\rightarrow jakékoli $w \in V$ lze zapísat jako lin. kom. prvky Y . Pokud se v této kombinaci vyskytne v_j , tak ho nahradíme výrazem výše. \square

Věta (Steinitzova) Necht' Y generuje V a X je konečná l.m. množina ve V .
Potom lze X doplnit vektory z Y na Z t.j. $|Y| = |Z|$ a Z také generuje V .

$$\Rightarrow X \subseteq Z, \quad Z \setminus X \subseteq Y, \quad |Z| = |Y|, \quad \text{span}(Z) = V.$$

Důkaz: Indukcí podle $|X \setminus Y|$.

① $|X \setminus Y| = 0 \Rightarrow X \subseteq Y \Rightarrow Z = Y \checkmark$

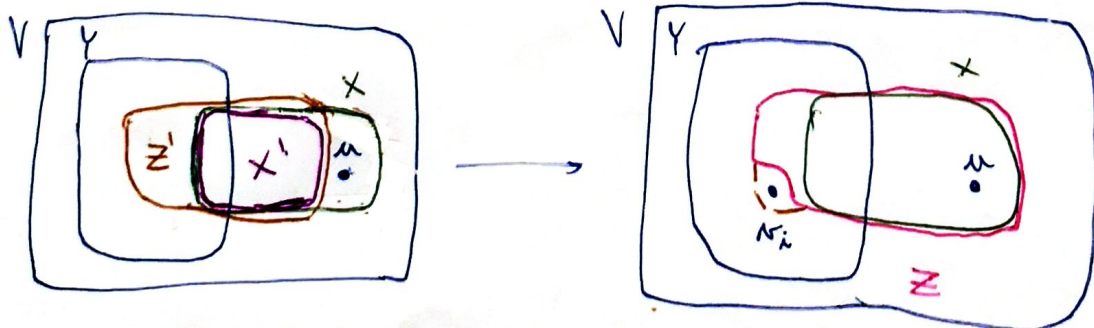
② $n \rightarrow n+1$. Najdu $u \in X$, ale $u \notin Y \Rightarrow u \in X \setminus Y$ a položím $X' = X \setminus \{u\}$.

Podle ip. $\exists Z'$ pro X' a Y t.j. $X' \subseteq Z'$, $Z' \setminus X' \subseteq Y$, $|Z'| = |Y|$, $\text{span}(Z') = V$.

Použijeme lemma o výměně pro u a $Z' = \{v_1, \dots, v_m\}$.

$$u = \sum_i a_i v_i \rightarrow u \in X \text{ a } X \text{ je l.m.} \Rightarrow a_i \neq 0 \text{ pro nějaké } v_i \in Z' \setminus X'.$$

Potom $Z = Z' \setminus v_i \cup u$ splňuje všechny vlastnosti. \square

Ukázka: $Y = \{(1,0,0,0)^T, (0,1,0,0)^T, (0,0,1,0)^T, (0,0,0,1)^T, (1,1,1,1)^T\}$

$X = \{(1,1,0,0)^T, (1,1,0,1)^T\}$

→ postupnou aplikací lemmatu o výměně vytvoříme Z.

$(1,1,0,0)^T = (1,0,0,0)^T + (0,1,0,0)^T$

$(1,1,0,1)^T = (1,1,0,0)^T + (0,0,0,1)^T$

$\Rightarrow Z = \{(1,1,0,0)^T, (0,1,0,0)^T, (0,0,1,0)^T, (1,1,0,1)^T, (1,1,1,1)^T\}$

Důsledek: Je-li v.f. konečně generován, pak lze jakoukoli l.m. množinu rozšířit na bázi.

Důsledek: Je-li v.f. konečně generován, pak všechny jeho báze mají stejnou mohutnost.

Dě: Máme báze X, Y prostoru V, pak:

- X je nerávislá, Y generuje V $\Rightarrow |X| \leq |Y|$
 - Y je nerávislá, X generuje V $\Rightarrow |Y| \leq |X|$
- $|Y| = |X|$

• Dimenze reálného prostoru

Def: Dimenze konečně generovaného v.f. V je mohutnost kterékoliv z jeho bází.

Značí se $\dim(V)$.

Ukázky: $\dim(\mathbb{K}^n) = n$, $\dim(R(A)) = \text{rank}(A)$.

Pozorování: Je-li V podprostorem konečně generovaného W, pak $\dim(V) \leq \dim(W)$.

Dě: Báze V je l.m. ve W a lze ji rozšířit na bázi W.

Věta: Jsou-li U, V podprostory konečně generovaného prostoru W, pak

$\dim(U) + \dim(V) = \dim(U \cap V) + \dim(\text{span}(U \cup V))$

Dě: Báze X průniku $U \cap V$ rozšíříme na bázi Y prostoru U a na Z prostoru V.

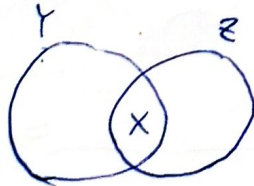
$\Rightarrow \dim(U \cap V) = |X|, \dim(U) = |Y|, \dim(V) = |Z|$

$\Rightarrow \dim(\text{span}(U \cup V)) = |Y \cup Z|$

\rightarrow všimnu si, že $X \subseteq Y, X \subseteq Z \Rightarrow |Y| + |Z| = |X| + |Y \cup Z|$ ■

Pozorování: $|U| = |\mathbb{K}| \dim(U)$

• některý rozšíříme jako bázi
• některý souř. vůči nějaké bázi \Rightarrow některá souřadná je

\Updownarrow

$|Y| + |Z| - |Y \cap Z| = |Y \cup Z|$

• Dimenze prostorů určených maticí \Rightarrow pro B regulární

Lemma: Pokud $A' = BA$, pro $\dim(S(A')) \leq \dim(S(A))$.

Důk: Označme u_1, \dots, u_n sloupce matice A a u'_1, \dots, u'_n sloupce A' .

$\Rightarrow \forall i: u'_i = Bu_i \Rightarrow d := \dim(S(A'))$

Buňo necht u_1, \dots, u_d tvoří bázi $S(A)$. Když si vezmeme libovolný $w' \in S(A')$:

$w' = \sum_i a_i u'_i = \sum_i a_i Bu_i = B \sum_i a_i u_i = B \cdot w$

$\Rightarrow w = \sum_{i=1}^d b_i u_i \Rightarrow w' = B \cdot \sum_{i=1}^d b_i u_i = \sum_{i=1}^d b_i Bu_i = \sum_{i=1}^d b_i u'_i$

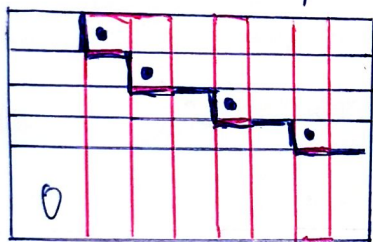
$\therefore u'_1, \dots, u'_d$ generují $S(A') \Rightarrow \dim(S(A')) \leq \dim(S(A))$ ▣

Věta: Pokud $A \in K^{m \times n}$ splňuje: $\dim(R(A)) = \dim(S(A)) = \text{rank}(A)$.

Důkaz: Necht $A \sim A'$ v REF, $\Leftrightarrow \exists R$ regulární t.j. $A' = RA$.

- podle lemmatu $\dim(S(A')) \leq \dim(S(A))$
 - $A = R'A' \Rightarrow \dim(S(A)) \leq \dim(S(A'))$
- } $\dim(S(A')) = \dim(S(A))$

Pro A' v REF věta platí přímo:

$\dim(R(A')) = \text{rank}(A') = \dim(S(A'))$
 $\hookrightarrow = \text{rank}(A)$

Protože $R(A) = R(A')$: $\dim(R(A)) = \dim(S'(A)) = \dim(S(A))$ ▣

Důsledky:

- $\text{rank}(A^T) = \text{rank}(A)$
- $\text{rank}(A) = \text{rank}(RA) = \text{rank}(AR')$ pro libovolné $A \in K^{m \times n}$ a regulární $R \in K^{m \times m}$, $R' \in K^{n \times n}$
- $R(BA) \subseteq R(A)$, $S(BA) \subseteq S(B)$

kombinace řádků z $A \hookrightarrow$ kombinace sloupců z B násobením nemůže zvýšit hodnotu

$\Rightarrow \text{rank}(BA) \leq \min\{\text{rank}(A), \text{rank}(B)\}$

Věta: Pro libovolnou $A \in K^{m \times n}$: $\dim(\ker(A)) + \text{rank}(A) = n$.

Důk: $d := n - \text{rank}(A) = \#$ volných proměnných \rightarrow uvažujeme $d = \dim(\ker(A))$.

x_1, \dots, x_d jsou řešení $Ax=0$ daná explicitně substituací. Jsou l.m. \therefore pro $\forall i$ platí, že x_i je mezi x_1, \dots, x_d jediné s i -tou složkou nenulovou. Takže x_1, \dots, x_d tvoří bázi $\ker(A) \Rightarrow \dim(\ker(A)) = d$ ▣

• Lineární zobrazení

Def: Necht U a V jsou vektorové prostory nad stejným tělesem K .

Zobrazení $f: U \rightarrow V$ je lineární \equiv

$$\forall u, v \in U: f(u+v) = f(u) + f(v) \quad \leftarrow \text{aditivní}$$

$$\forall u \in U, \alpha \in K: f(\alpha u) = \alpha \cdot f(u) \quad \leftarrow \text{homotetrické}$$

Poznámka: Počítá se zobrazení sám na sebe $\because f(0) = f(0 \cdot u) = 0 \cdot f(u) = 0$.
 $b \in U$ $c \in V$

• Jednoduchá lin. zobrazení

\rightarrow Mezi obecnými v.f. $f: U \rightarrow V$ nad stejným K .

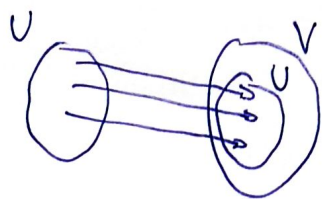
• Triviální

$$\forall u \in U: f(u) = 0$$

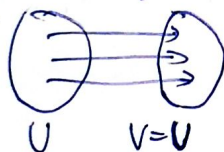

• Identita - id jako zobrazení na U nebo když $U \subseteq V$

$$\forall u \in U: id(u) = u$$

$$U \subseteq V$$

• Geometrická lineární zobrazení

\hookrightarrow transformace v \mathbb{R}^2 nebo \mathbb{R}^3 fixující počátek

• rotace o bilo počátek

• osová souměrnost podle osy procházející počátkem

• stejnorodost se středem v počátku

} jakákoliv kombinace je l.z.

• Vlastnosti lineárních zobrazení

① Pokud $f: U \rightarrow V$ a $g: V \rightarrow W$ jsou l.z. pak je i $(g \circ f): U \rightarrow W$ l.z.

Dz: $(g \circ f)(u+v) = g(f(u+v)) = g(f(u) + f(v)) = g(f(u)) + g(f(v))$

$(g \circ f)(\alpha u) = g(f(\alpha u)) = g(\alpha f(u)) = \alpha g(f(u))$ ▣

② Pokud $f: U \rightarrow V$ je bijektivní l.z. pak je i $f^{-1}: V \rightarrow U$ l.z.

\rightarrow pro libovolná $v, v' \in V$ necht $u = f^{-1}(v), u' = f^{-1}(v')$

$f^{-1}(v+v') = f^{-1}(f(u) + f(u')) = f^{-1}(f(u+u')) = u+u' = f^{-1}(v) + f^{-1}(v')$

$f^{-1}(\alpha v) = f^{-1}(\alpha f(u)) = f^{-1}(f(\alpha u)) = \alpha u = \alpha f^{-1}(v)$ ▣

Def: Bijektivní lineární zobrazení se nazývá isomorfismus.

• Transformace na vektor souřadnic

Twzení: Necht V je prostor nad K s bází $X = (u_1, \dots, u_m)$.

Potom $f: V \rightarrow K^m$, $f(w) = [w]_X$ je l.z.

Dě: Pro $w, w' \in V$ vyjádříme $w = \sum_i a_i u_i$, $w' = \sum_i b_i u_i$, čili

$$[w]_X = (a_1, \dots, a_m)^T, \quad [w']_X = (b_1, \dots, b_m)^T$$

$$\begin{aligned} \bullet f(w+w') &= [w+w']_X = \left[\sum_i a_i u_i + \sum_i b_i u_i \right]_X = \left[\sum_i (a_i + b_i) u_i \right]_X = \\ &= (a_1 + b_1, \dots, a_m + b_m)^T = [w]_X + [w']_X = f(w) + f(w') \end{aligned}$$

$$\bullet f(\alpha w) = [\alpha w]_X = \left[\sum_i \alpha a_i u_i \right]_X = (\alpha a_1, \dots, \alpha a_m)^T = \alpha \cdot [w]_X = \alpha f(w) \quad \square$$

Průzorem: zobrazení $w \leftrightarrow [w]_X$ je isomorfismus.

• Věta (o rozšiřitelnosti): Necht U a V jsou prostory nad K a X je báze U .

Pak pro jakékoli zobrazení $f_0: X \rightarrow V$ existuje jediné l.z. $f: U \rightarrow V$

rozšiřující f_0 t.j. $\forall u \in X: f(u) = f_0(u)$.

\Rightarrow když vím, kam se mi zobrazí báze, tak je to zobrazení jednoznačně určeno.

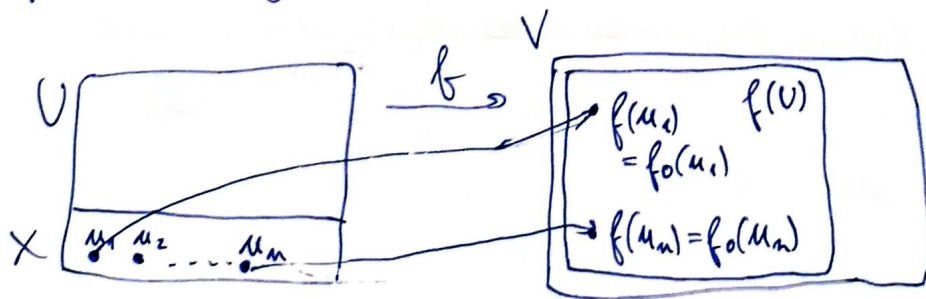
Dě: Libovolný $w \in U$ si zapíšu jako l.k. vektorů z báze - pro konečnou bázi lze navíc všechny vektory, pro nekonečnou vynechám násobení nulou $\Rightarrow \exists m \in \mathbb{N}_0:$

$$a_1, \dots, a_m \in K \setminus \{0\} \text{ a } u_1, \dots, u_m \in X \text{ a } w = \sum_{i=1}^m a_i u_i$$

$$\Rightarrow f(w) = f\left(\sum_i a_i u_i\right) = \sum_i a_i f(u_i) = \sum_i a_i f_0(u_i) \quad \square$$

Důsledek: Pokud je $f: U \rightarrow V$ l.z. potom $\dim(U) \geq \dim(f(U))$.

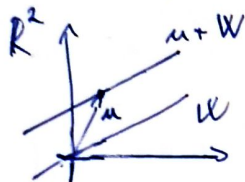
Dě: Báze X prostoru U se zobrazí na $f(X)$, která generuje $f(U)$, ale $f(X)$ může být lineárně závislá, potom je báze $f(U)$ podmnožinou $f(X)$.

• Afinní prostory

Def: Necht' W je podprostor v. p. U a $u \in U$. Afinní prostor $u+W$ je množina $\{u+w \mid w \in W\}$. Dimenze $u+W$ je $\dim(u+W) = \dim(W)$.

Vláška: V \mathbb{R}^2 je přímka procházející počátkem podprostor \rightarrow přímka v obecné poloze je afinní prostor.

$$\begin{aligned} 0 &\rightarrow u \\ w &\rightarrow u+w \end{aligned}$$

• Jádro lineárního zobrazení

$\rightarrow \sigma \in \text{ker}(f) !$

Def: Jádro lineárního zobrazení $f: U \rightarrow V$ je $\text{ker}(f) = \{u \in U \mid f(u) = \sigma\}$.

Pozorování: Jádro je vektorový podprostor.

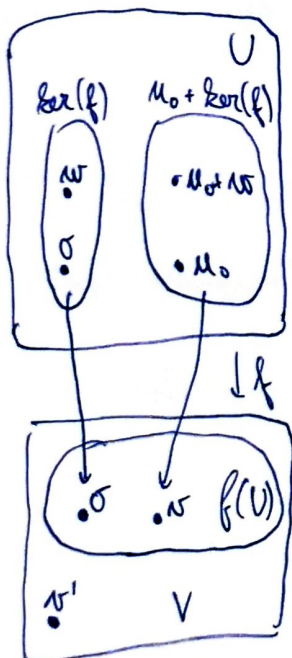
Vláška: Pro $f: K^m \rightarrow K^m$, $f(x) = Ax$ je $\text{ker}(f) = \text{ker}(A)$.

Věta: Necht' $f: U \rightarrow V$ je l. z. Pro libovolné $v \in V$ rovnice $f(u) = v$ buď nemá řešení, nebo řešení tvoří afinní podprostor

$$u_0 + \text{ker}(f), \text{ kde } u_0 \text{ je libovolné řešení } f(u) = v.$$

\rightarrow vláška: řešení soustavy $Ax = b$.

Důkaz: Ukážeme, že každý vektor z $u_0 + \text{ker}(f)$ se zobrazí na v a že každý vektor, co se zobrazí na v je v $u_0 + \text{ker}(f)$.

$$\begin{aligned} 1, \quad u \in u_0 + \text{ker}(f) &\Rightarrow u = u_0 + w, \quad w \in \text{ker}(f). \\ &\Rightarrow f(u) = f(u_0) + f(w) = v + \sigma = v \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} 2, \quad f(u) = v &\Rightarrow f(u - u_0) = f(u) - f(u_0) = v - v = \sigma \\ &\Rightarrow u - u_0 \in \text{ker}(f) \Rightarrow u \in u_0 + \text{ker}(f) \end{aligned}$$

• Matice lineárního zobrazení

Def: Necht U a V jsou v.p. nad stejným tělesem K , s bázelemi $X = \{u_1, \dots, u_n\}$ a $Y = \{v_1, \dots, v_m\}$.

Matice l.z. $f: U \rightarrow V$ vzhledem k X, Y je ${}_Y[f]_X \in K^{m \times n}$,

jejíž sloupce jsou vektory souřadnic obrazů vektorů báze X vzhledem k Y .

$${}_Y[f]_X = ([f(u_1)]_Y, \dots, [f(u_n)]_Y)$$

Prorovám: Pro $w \in U$ platí $[f(w)]_Y = {}_Y[f]_X [w]_X$

Dě: Necht $w = \sum_i a_i u_i$, tedy $[w]_X = (a_1, \dots, a_n)^T$. Potom

$$f(w) = f\left(\sum_i a_i u_i\right) = \sum_i a_i f(u_i) \quad f(w) \rightarrow [f(w)]_Y \text{ je l.z.}$$

$$\Rightarrow [f(w)]_Y = \sum_i a_i [f(u_i)]_Y = {}_Y[f]_X [w]_X$$

$$\begin{array}{|c|} \hline a_1 \\ \vdots \\ a_n \\ \hline \end{array} [w]_X \quad \leftarrow [f(w)]_Y \quad \square$$

Příklad: Vzhledem k kanonické bázi K urči

matice zobrazení $f: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^2$, $f(2,1) = (7,0)$, $f(-1,1) = (-2,3)$. $\rightarrow {}_K[f]_K = ?$

$$\text{Víme: } \begin{cases} {}_K[f]_K \begin{bmatrix} 2 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 7 \\ 0 \end{bmatrix} \\ {}_K[f]_K \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -2 \\ 3 \end{bmatrix} \end{cases} \Rightarrow {}_K[f]_K \begin{pmatrix} 2 & -1 \\ 1 & 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 7 & -2 \\ 0 & 3 \end{pmatrix}$$

$$\Rightarrow {}_K[f]_K = \begin{pmatrix} 7 & -2 \\ 0 & 3 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 2 & -1 \\ 1 & 1 \end{pmatrix}^{-1} = \frac{1}{3} \begin{pmatrix} 7 & -2 \\ 0 & 3 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ -1 & 2 \end{pmatrix} = \frac{1}{3} \begin{pmatrix} 9 & 3 \\ -3 & 6 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 3 & 1 \\ -1 & 2 \end{pmatrix}$$

$$\hookrightarrow \left(\begin{array}{cc|cc} 2 & -1 & 1 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 1 \end{array} \right) \sim \left(\begin{array}{cc|cc} 1 & -\frac{1}{2} & \frac{1}{2} & 0 \\ 0 & \frac{3}{2} & -\frac{1}{2} & 1 \end{array} \right) \sim \left(\begin{array}{cc|cc} 1 & -\frac{1}{2} & \frac{1}{2} & 0 \\ 0 & \frac{1}{2} & -\frac{1}{6} & \frac{1}{3} \end{array} \right) \sim \left(\begin{array}{cc|cc} 1 & 0 & \frac{1}{3} & \frac{1}{3} \\ 0 & 1 & -\frac{1}{3} & \frac{2}{3} \end{array} \right)$$

$$\rightarrow e^1 = (1,0)^T \Rightarrow f(e_1) = (3, -1)^T$$

$$e^2 = (0,1)^T \Rightarrow f(e_2) = (1, 2)^T$$

\leftarrow je to vícik

• Složení lineárních zobrazení

Prorovám: Necht U, V, W jsou v.p. nad K s konečnými bázelemi X, Y, Z .

Pro matice l.z. $f: U \rightarrow V$ a $g: V \rightarrow W$ platí:

$$\underline{{}_Z[g \circ f]_X = {}_Z[g]_Y \cdot {}_Y[f]_X} \quad g(f(u)) \quad \Rightarrow \underline{{}_Y[f]_X = {}_Y[id]_K \cdot {}_K[f]_X}$$

Dě: Pro $\forall u \in U$: $[g \circ f(u)]_Z = \underline{{}_Z[g \circ f]_X [u]_X}$ a $[g \circ f(u)]_Z = {}_Z[g]_Y [f(u)]_Y = \underline{{}_Z[g]_Y \cdot {}_Y[f]_X [u]_X}$

\rightarrow Nyní ověříme, že ty dvě matice jsou stejné. Volbou $u = i$ -tý vektor báze X

máme $[u]_X = e^i \Rightarrow {}_Z[g \circ f]_X e^i = {}_Z[g]_Y \cdot {}_Y[f]_X e^i \Rightarrow$ matice mají

shodné i -tý sloupce. Takže lze sloupce po sloupcích ověřit $\underline{{}_Z[g \circ f]_X = {}_Z[g]_Y \cdot {}_Y[f]_X}$ \square

• Matice přechodu

$id(u) = u$, identita

Def: Necht' X a Y jsou lineární báze v.p. U . Matice přechodu od X k Y je ${}_Y[id]_X$.

Průběh: Pro $\forall u \in U$: $[u]_Y = [id(u)]_Y = {}_Y[id]_X [u]_X$ \blacksquare

Průběh: Protože ${}_X[id]_Y {}_Y[id]_X = [id \circ id]_X = {}_X[id]_X = I_{\dim(U)}$,
je každá matice přechodu regulární a $({}_Y[id]_X)^{-1} = {}_X[id]_Y$.

Postup: Vyjádřel matice přechodu ${}_Y[id]_X$ od báze $X = (x_1, \dots, x_n)$ k $Y = (y_1, \dots, y_m)$ v K^n .

Do sloupců X zapíšeme vektory báze X a do Y vektory Y . $\Rightarrow X, Y \in K^{m \times n}$

\rightarrow nyní zapíšeme libovolný $u \in K^n$ pomocí obou bází:

$$\left. \begin{aligned} \bullet u &= \sum_i a_i x_i = X [u]_X \\ \bullet u &= \sum_i b_i y_i = Y [u]_Y \end{aligned} \right\} \Rightarrow \begin{aligned} Y [u]_Y &= X [u]_X \\ \Rightarrow [u]_Y &= Y^{-1} X [u]_X \end{aligned} \quad \begin{array}{l} Y \text{ je regulární, protože} \\ \text{rank}(Y) = \dim(S(Y)) = m. \end{array}$$

\rightarrow volbou $u = x_i$ získáme $[u]_X = e^i \rightarrow$ můžeme pro sloupce ověřit, že
 ${}_Y[id]_X e^i = Y^{-1} X e^i \Rightarrow {}_Y[id]_X = Y^{-1} X$

Výpočet: $(Y|X) \sim (I_m | Y^{-1}X) = (I_m | {}_Y[id]_X)$

Příklad: V \mathbb{R}^2 uří matice přechodu od $A = \{(1,1)^T, (1,-1)^T\}$ k $B = \{(1,3)^T, (2,5)^T\}$.

$$\left(\begin{array}{cc|cc} 1 & 2 & 1 & 1 \\ 3 & 5 & 1 & -1 \end{array} \right) \sim \left(\begin{array}{cc|cc} 1 & 2 & 1 & 1 \\ 0 & -1 & -2 & -4 \end{array} \right) \sim \left(\begin{array}{cc|cc} 1 & 0 & -3 & -7 \\ 0 & 1 & 2 & 4 \end{array} \right) \Rightarrow {}_B[id]_A = \begin{pmatrix} -3 & -7 \\ 2 & 4 \end{pmatrix}$$

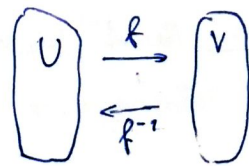
• Charakterizace matice izomorfismu

Věta: Lineární z. $f: U \rightarrow V$ je izomorfismus prostorů U a V s lineárními bázemi X a $Y \Leftrightarrow {}_Y[f]_X$ je regulární.

Důkaz: \Leftarrow : Necht' $g: V \rightarrow U$ l. z. ${}_X[g]_Y = ({}_Y[f]_X)^{-1}$. Pak $\rightarrow {}_Y[f]_X$ je reg $\Rightarrow |X| = |Y|$

$${}_X[y \circ f]_X = {}_X[g]_Y {}_Y[f]_X = I_{|X|} = {}_X[id]_X \Rightarrow f \text{ je prostá}$$

$${}_Y[f \circ g]_Y = {}_Y[f]_X {}_X[g]_Y = I_{|Y|} = {}_Y[id]_Y \Rightarrow f \text{ je "na"$$

$$\Rightarrow \left. \begin{aligned} {}_X[f^{-1}]_Y {}_Y[f]_X &= {}_X[id]_X = I_{|X|} \xrightarrow{*} |Y| \geq |X| \\ {}_Y[f]_X {}_X[f^{-1}]_Y &= {}_Y[id]_Y = I_{|Y|} \xrightarrow{*} |X| \geq |Y| \end{aligned} \right\} \begin{array}{l} |X| = |Y| \Rightarrow {}_Y[f]_X \text{ je čtvercová} \\ \wedge {}_X[f^{-1}]_Y {}_Y[f]_X = I \Rightarrow \text{je reg.} \end{array}$$

*: $\dim(S(BA)) \leq \dim(S(A)) \Rightarrow \text{rank}(BA) \leq \text{rank}(A)$

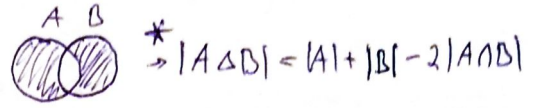
$\text{rank}(I_{|X|}) = |X| \Rightarrow |X| \leq \text{rank}({}_Y[f]_X) \leq |Y|$ $|X|$ \blacksquare

úvaha: $(r[f]x)^{-1} r[f]x = x[f^{-1}]r[f]x \Rightarrow \underline{x[f^{-1}]r^{-1}}$ pro f izomorfismus.

• Počet sudých podgrafů

Def: Necht G je souvislý graf a U obsahuje množinu hran $A \subseteq E(G)$ l.ř.

$\forall v \in V(G)$: v je incidentní se sudým počtem hran v A . Tyto množiny A nazýváme sudé podgrafy G .

Problém: Kolik sudých podgrafů obsahuje G ?

• Vektorový p. sudých podgrafů: (U, Δ, \cdot) nad \mathbb{Z}_2 tvoří v.p.

Ověříme, že (U, Δ) je abelskoi grupa; \emptyset je neutrální prvek

$\forall A \in U$: A je inverzní k A , asociativita \forall

Ověříme, že U je uzavřená na Δ : $|A \Delta B|$ je sudá pro $|A|, |B|$ sudé \checkmark

$\hookrightarrow \because \Delta$ zachovává sudé stupně \nearrow

• pro prostory konečné mohutnosti platí $|U| = |K|^{dim(U)}$ \Rightarrow stačí najít bázi U

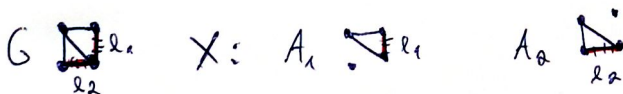
• Konstrukce báze X v.p. U

Zvolíme libovolnou soustavu T grafu G . Pro každou nelesknou hranu $e_i \in E(G) \setminus E(T)$

definujeme A_i jako unikátní součet hran v $T + e_i$.

\rightarrow množina $X = \{A_i \mid e_i \in E(G) \setminus E(T)\}$ je l. nezávislá, protože každá hrana

e_i nemůže být eliminována sym. rozdílem A_i a ostatními grafy z X , (neobsahují e_i)

\rightarrow ukážeme, že X generuje U \rightarrow zvolíme libovolný $B \in U$

\hookrightarrow najdeme jeho nelesknou hrany: $B \setminus E(T) = \{e_{i_1}, e_{i_2}, \dots, e_{i_k}\}$

\hookrightarrow graf $B \Delta A_{i_1} \Delta A_{i_2} \Delta \dots \Delta A_{i_k}$ je sudým podgrafem G , ale také je podgrafem T , protože neobsahuje žádné nelesknou hrany

\Rightarrow strom nemá cykly \Rightarrow jediným s. podgrafem T je prázdny graf \emptyset

$\Rightarrow B \Delta A_{i_1} \Delta \dots \Delta A_{i_k} = \emptyset \Rightarrow B = A_{i_1} \Delta \dots \Delta A_{i_k} \Rightarrow X$ generuje U

\rightarrow velikost báze X

$|V(T)| - 1$

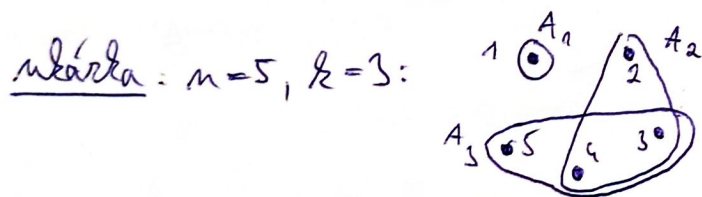
$dim(U) = |X| = |E(G)| - |E(T)| = |E(G)| - (|V(G)| - 1) + 1$

\Rightarrow každý souvislý graf G má $2^{|E(G)| - |V(G)| + 1}$ sudých podgrafů.

• Množinové systémy s omezeními na mohutnosti

Problém: Kolik podmnožin máče mít n -prvková množina, pokud každá množina má mít lichou mohutnost a navíc každé dvojice různých podmnožin sudou mohutnost?

hledáme: $\max \{k \mid \exists A_1, \dots, A_k \subseteq \{1, \dots, n\} : \forall i \neq j : 2 \nmid |A_i| \wedge 2 \mid |A_i \cap A_j|\}$

Pozorování: Jednoduché podmínky dávají $k=n$.

Tworem: Vždy platí $k \leq n$. \rightarrow hledané maximum je n .

Důk: Sestrojíme matici incidence $M \in \mathbb{Z}_2^{k \times n}$: $m_{ij} = \begin{cases} 1, & \text{pokud } j \in A_i, \\ 0, & \text{jinak.} \end{cases}$

Pro příklad výše máme $M = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 1 & 1 \end{pmatrix}$.

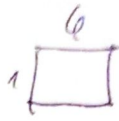
Matice splňuje $MM^T = I_k$, protože nad \mathbb{Z}_2 máme

$$(MM^T)_{ij} = \begin{cases} 1 & \text{pro } i=j \rightarrow \text{skalární součin se stejným řádkem} \\ & \Rightarrow \text{lichý počet jedniček} \Rightarrow 1 \\ 0 & \text{pro } i \neq j \rightarrow |A_i \cap A_j| \text{ je sudý} \rightarrow \text{sudý počet jedniček} \Rightarrow 0. \end{cases}$$

Nyní $\text{rank}(I_k) = k = \text{rank}(MM^T) \leq \text{rank}(M) \leq n \Rightarrow k \leq n$ \square

• Dělení obdélníku na čtverce

Problém: Lze obdélník s iracionálním poměrem délek stran rozdělit na konečně mnoho čtverců? (pro racionální $p:q$ lze $p \cdot q$ čtverci)

Věta: Pro iracionální poměr žádné takové rozdělení neexistuje.

Důk: Necht' má obdélník R délky strana $1:x$, kde $x \in \mathbb{R} \setminus \mathbb{Q}$.

- Všimněme si, že \mathbb{R} tvoří v.p. nad \mathbb{Q} , kde jsou 1 a x l. nezávislé
 $\therefore \nexists q \in \mathbb{Q}: q \cdot x = -1. \Rightarrow \{1, x\}$ lze rozšířit na bázi.
- zvolme libovolné l. z. $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ l. z. $f(1) = 1, f(x) = -1$.
- Pro obdélník A o stranách a, b definujeme „plochu“ $v(A) := f(a) \cdot f(b)$.
- Pokud postupně svle rozdělíme A na B_1, \dots, B_k , pak $v(A) = \sum_i v(B_i)$.

\therefore Zdyž A dělíme na B_1 a B_2 , pak $v(A) = v(B_1) + v(B_2)$ ↑
indukcí

$$\begin{array}{c}
 \xrightarrow{a} \\
 \uparrow b \\
 \begin{array}{|c|c|}
 \hline
 B_1 & B_2 \\
 \hline
 \end{array} \\
 \xleftarrow{a_1} \quad \xleftarrow{a_2} \\
 \hline
 \end{array}
 \quad f(a) f(b) = f(a_1 + a_2) f(b) = f(a_1) f(b) + f(a_2) f(b) = v(B_1) + v(B_2)$$

- Pro spor předpokládejme, že R lze rozdělit na čtverce A_1, \dots, A_k o stranách délek a_1, \dots, a_k . Nyní prodloužíme jejich strany, čímž získáme jemnější subultrové rozdělení R na obdélníky B_1, \dots, B_m . Pak:

$$-1 = f(1) f(x) = v(R) = \sum_j v(B_j) = \sum_i v(A_i) = \sum_i f(a_i)^2 \geq 0. \quad \zeta \quad \blacksquare$$